

Bratrskému předsednictvu sokolské župy Komenského!

Draží bratří a sestry!

Za vpravdě bratrské přijetí účastníků našeho zájezdu k Vašemu župnímu sletu do Uherského Hradiště přijměte náš upřímný dík! Zájezd splnil to, co jsme od něho očekávali. Utužil bratrské naše vztahy a posilnil nás k další práci na Těšínsku. Chvil prožitých u Vás budeme dlouho vzpomínati.

S bratrským pozdravem Nazdar!

Těšínská župa sokolská Jana Čapka v Doubravě.

RUTA
za jednatele.

MICKA,
starosta.

Bratři a sestry!

Předsednictvo sokolské župy Komenského, vzpomínajíc letošního sletu, spojeného se zájezdem sokolské župy Těšínské Jana Čapka u příležitosti otevření nové Sokolovny v Uh. Hradišti, pokládá za svou povinnost poděkovati všem, kteří prací a svou účastí přispěli ke zdaru našich sokolských slavností, jež se i při nepříznivém počasí vydařily nad očekávání.

Předně děkujeme našim milým hostům ze župy Těšínské Jana Čapka, kteří nevážili obětí a přivezli k nám na Slovácko zase tolik pochopení a sokolského nadšení. Vzpomínáme stále a těšíme se znova na shledanou!

Děkujeme našim vzácným příznivcům z místa a okolí, spolkům a korporacím, jež vysláním svých zástupců projevili sympatie a potěšující zájem o sokolské snažení.

Děkujeme bratřím a sestrám, kteří jako důvěrníci Česloboce sokolské, žup a jednot neb jako bývalí členové a činovníci rádi přijeli do Uh. Hradiště přehlédnouti s námi vykonanou práci.

Děkujeme cvičitelským sborům všech jednot za svědomitou přípravu při nácviu a obeslání sletu.

Bratři a sestry, letošní náš župní slet v Uh. Hradišti byl projevem lásky, oddanosti a kázně. Ať je nám povzbuzením k nové práci a vytrvalosti!

Za předsednictvo sokolské župy Komenského:

Alois Cablík,
župní jednatel.

Josef Horák,
župní starosta.

Slavnostní řeč br. Miličky, žup. vzdělavatele při otevření Sokolovny v Uh. Hradišti.

Milí bratři a sestry, doroste a žactvo, drazí naši hosté sokolští z Těšínska a vážení přátelé Sokolstva!

Po smutných chvílích bouře vysvituje obvykle radostné sluníčko, po smutných dnech nadcházejí nové radosti — toť osudovost našeho lidského žití.

U příležitosti slavnostních dnů župních a radostné chvíle otevírání Sokolovny bratrské jednoty uh. hradištské vzpomínám, že na tomto místě bylo shromážděno posledně Sokolstvo celé

Veliký, krásný, vznešený jest ideální úkol Sokolstva v životě národním. Chovejmež jej v srdci nadšeném, tužme se a jednejmež každým dnem, jak on nám velí a hlasmež se k němu uvědoměle, směle a hrdě před světem veškerým!

Dr. Miroslav Tyrš.

župy a zvláště jednoty bratrské, aby na poslední cestě doprovodilo svého nezapomenutelného bratra a starostu jednoty uh. hradištské a místostarostu naší sokolské župy Komenského, Dra. Filipa Kociána. Ač radostné podzimní sluníčko ozářilo nás jako poslední pozdrav tomu vzornému bratru — přece smutek tíživý doléhal do stíněných duší nás všech. A proč vzpomínám právě dnes ve chvílích takové radosti těchto okamžiků? Proto, že při této osudové příležitosti ve tklivé posmrtné řeči pronesl br. žup. jednatel část jeho drahého odkazu Sokolstvu našemu, z něhož dnes zvláště mi na mysl připadá: „Ne slzy, ne žal ze zániku, ale radost z nových bojů, z nových vítězství ať je údělem Vaší další práce!“ — Slova vzácná, jež vytryskla z čisté duše Sokola duší i tělem, slovem i skutkem. A úděl radosti z nových bojů, z nových vítězství nadešel Vám, bratři a sestry uh. hradištsí, dnes, kdy stojíme my všichni s Vámi, sdílejíce Vaší radost jako svou vlastní před dokončeným dílem: Vaší novou, krásnou Sokolovnou.

A je to letos v naší župě již pátý sokolský domov, který pro radost všech dobrých občanů a ve prospěch našich obcí, našeho kraje a naší milé vlasti otvíráme. Ničím jiným nemohlo Sokolstvo naší župy lépe oslaviti letošní jubilejní rok 80ých narozenin svého velkého a drahého bratra, T. G. Masaryka, než budováním chrámů sokolských ideí Tyršových, z nichž tou tichou, skrovnou, každodenní prací, o níž nikdo neví a kterou náš br. prezident tak zdůrazňuje, má se šířiti, šíří se a bohdá bude se šířiti stále více vše to, co je podstatnou základnou každého občana a celého našeho státu, neboť podle slov Tyršových předně my k tomu povolání jsme, abychom zachovávali národ svůj při té jarosti všestranné, která národům odumřítí nedá, při té síle stálé a svěží, při té zdravoti tělesné, duševní a mravní, která žádně zkáze vzniknouti nedá. A stánky těchto vznešených ideí sokolských otevřeny byly letos u nás v Nivnici, Mor. Písku, Luhačovicích, Témicích a před otevřením takového stánku stojíme také v tom slavnostním okamžiku u Vás v městě Uh. Hradišti, metropoli Mor. Slovácka. Dříve však než vstoupíme do síní nové budovy, jest si třeba uvědomiti, že význam její není jen místní, pro Vaši jednotu a pro Vaše město, nýbrž že tak, jak Vaše město samo, jako přirozené středisko našeho slováckého kraje, mělo a má význam pro celý kraj a bylo a jest kulturním střediskem celého našeho kraje, tak i Vaše Sokolovna musí býti ohniskem, odkud sálati bude oheň pravé lásky k práci za povznesením tělesným, duševním i mravním veškerého lidu našeho krásného, ale v mnohém ohledu přec jen ještě zanedbaného Slovácka. Tělesně zdravý, všestranně duševně vzdělaný a pokrokový, mravně bezúhonný a nížádnou nicotou nedotčený Čechoslovák, který uvědoměle svým pevným charakterem zajišťuje svobodu svého národa a všemu lidstvu lepší budoucnost, musí býti ideálem, za kterým ponesou se snahy naše sokolské z našich středisk — Sokoloven. Toť ovšem veliký a vyčerpávající úkol! Najdeme proto podpory dostatečné a posily

žádoucí? Nepochybujeme o tom, pokud se týká členstva našeho. Ale kdyby k němu nepřipojily se též nejširší vrstvy občanstva svou podporou mravní a hmotnou, těžký by to byl náš zápas při velikosti závazků, jichž je nám třeba plniti. A o tuto podporu mravní i hmotnou prosíme všechny lidi dobré vůle a s pousbou touto skládáme zde veřejně, při této slavnostní chvíli, i svůj vážný slib, ujišťující, že neklameme těch, kteří nám důvěřují. Posílejte s důvěrou své děti do našich Sokoloven — škol to jaré síly, pevné vytrvalosti v dobré práci a nadšeného vznětu pro vše krásné, ctnostné a dobré! Nebraňte mládeži v zápolení ušlechtilém v našich Sokolovnách a přijďte sami rádi do rodinného kruhu našeho sokolského domova a nejste-li dosti pevní a odhodláni vstoupiti do řad našich jako členi, podporujte aspoň naše podniky a tak pomůžete při té tvrdé a těžké práci na půdě národní.

Bratří a sestry hradiští! Předsednictvo sok. župy Komenského, s náležitým zájmem sledující rozmach sokolské myšlenky našeho kraje, je hrdé na Vás, na přední mezi prvními, a děkuje Vám jménem mým za tu obětavou a vytrvalou práci, která dokumentována jest zdarem dfla tak monumentálního, jako jest Vaše Sokolovna, a prosí Vás, abyste neustali v sokolské té práci, ale stále vpřed a stále výš v ní kráčeli — až na nejvyšší metu.

S milým zadostučiněním mohu dnes slavnostně konstatovati, že svému slibu, danému ústy svého vzdělavatele svému drahému bru starostovi Dru Filipu Kociánu, při jeho pohřbu, že poslední jeho vůli budete přesně vykonávati a plniti ji jako rozkaz nejvyšší, jste úplně dostáli a přijměte za to náš sokolský dík a naše i celé veřejnosti záslužné uznání.

Ujměte se nyní s láskou a pochopením svého vzácného dědictví a po létech plodné práce, až ustupovati budete pokolení novému, odevzdejte rozmnožené a v každém směru zvelebené!

Nazdar!

Jan Majer, Michálkovice:

Několik vzpomínek na sokolské Slovácko.

(Otištěno z „Věstníku těšínské sokolské župy Jana Čapka“).

Mnoho se vykládalo o zájezdu k našim bratřím na Slovácko. I u nás, v naší jednotě, sestavili jsme slušnou hromádku 33 lidíček, zvláště těch mladších, by mohli shlédnouti neznámý jim ještě, rázovitý kraj slovácký. — Tak to bylo asi v každé jednotě, jinde více, jinde méně. Celkem z celé naší župy bylo nás dosti, takže br. Šimůnek jistě byl potěšen, že může tak početnou karavanu hradištským přivést.

To už jsme ve vlaku, abyste věděli. Nebe se však chmuří, vzbuzuje u nás určité zklamání. Leč při tom vzpomínám si na br. Poláka z Orlové, jak říká: „Viš, bratře, já to zde znám, jak

já jedu na Slovácko, musí být vždycky pěkně!" A bylo. Ke 12. hodině dorazili jsme do St. Města u Uh. Hradiště. Slunce se smálo, hudba hrála — to naši hostitelé hradišští si přišli pro nás. Vítají nás srdečně a po uvítání odvádějí si nás za zvuků řízných pochodů do svého Hradiště. Ulice se plní lidmi, kteří zvědavě si nás prohlížejí, jak vypadáme my, z kraje černých diamantů.

Zastavujeme se v nádvoří Sokolovny, kde po krásných proslovech rozcházíme se na ubytování. Muži a dorostenci bydlí ve výstavně měšťaně škole, ženy a dorostenky ve vzdálenější „vychovatelně". Velice se vždy durdily, když jim někdo řekl, že jsou „v polepšovně".

Odpoledne věnováno prohlídce města. Ochotní bři. z Hradiště vzali si rádi na starost jednotlivé čety a provázeli je památkami rodného města.

Příští den, totiž sobota, věnována výletům do okolí. Tak navštívili jsme Buchlov, který připomíná svého držitele, bývalého rakouského zahraničního ministra Berchtolda. Hrad nás památkově zajímal, až na pana průvodce, který školácky a zpěvně vysvětloval: „To je pekárna, kde na rožni . . . Zde vidíte náhubek pro hubaté ženy . . . atd.". Odtud dopravil nás autobus na historický památný Velehrad, kde prohlédli jsme si vnitřek chrámu a museum s lidovými výšivkami a starými vykopávkami.

Jak se měli účastníci zájezdu do Luhačovic, nevím; myslím, že také dobře.

Blížící se večer spojil nás zase ve dvoraně Sokolovny, kde jsme obdivovali krásnou hru hradištských bratří, Medkova „Plukovníka Švece". Tato velice působivá hra dobře zapadla v předvečer otevření Sokolovny a župního sletu.

V neděli ráno probudili jsme se v divné náladě. Obloha, zatížená olověněšedými mraky, nevěstila nic dobrého. Skutečně také přišlo až do 10. hodiny dopolední.

V programu dopoledním byly zkoušky cvičících a otevření Sokolovny.

V krásné dvoraně nové Sokolovny shromáždili se sokolci i příznivci jejich, aby vyslechli v proslovech bratří řečníků, kolik námahy a usilovné práce všech bylo zapotřebí, než postaven sokolský dům, opět nový stánek sokolství, který se vřadil mezi ty mnohé, jež vyrostly v předešlých letech po naší milé republice.

My, z Těšínska, odnesli jsme si z této slavnosti touhu, mít i v našich jednotách před Těšínem, kde ještě není, aspoň zcela maličká „sokolský domeček", kde by mohlo býti pěstováno tělo a opravdivé a upřímné bratrství.

Odpoledne řadí se průvod za mostem. Napřed hosté, totiž my z Těšínska, za námi sokolci bratrské župy Komenského. Řady jarých sokolůků zpestřeny slováckou hudbou a děvčicemi v nádherných slováckých krojích.

Musíme přiznat, že i sv. Petr pustil sluníčko z vězení, ustrnul se nad tolikerou krásou a zasvítíl na cestu.

Průvod prochází za jáсотu obecenstva ulicemi slovácké metropole na cvičiště, kde přihlížíme tělocvičné vyspělosti slováckých bratří.

Obohacením pořadu, kromě prostných, byly ukázky Tyršovy soustavy tělocvičné I., II., III. a IV. odboru, jež se všem velmi líbily.

Slet pak ukončen Českou besedou.

Jen krátký čas procházíme se ještě po cvičišti, na půdě rázovitého Slovácka. Hodina odjezdu se blíží a nastává chvíle rozloučení.

Loučíme se s místy, kde jsme prožili krásné tři dny, loučíme se s hradištskými sokolky a myslíme, že ne nadlouho, že se opět uvidíme. — Snad oni přijdou k nám, neb my opět a to rádi, k nim.

Vlak nás všechny hladově pojímá do útrob svých a nese nás opět domů, do kraje černých diamantů.

Krásná skutečnost tří dnů je za námi, patří již minulosti, zůstaly nám jen krásné vzpomínky.

Příštímu shledání zdar!

Proslov br. Miličky, žup. vzdělavatele, na žup. sletu sokolské župy Komenského v Uh. Hradišti.

Milá mládeži sokolská, bratři a sestry, milí nám hosté — drazí bratři a sestry z Těšínska a vážení přátelé Sokolstva!

V jubilejním roce našeho vzácného bratra presidenta republiky, br. T. G. Masaryka, a takřka v předvečer stého výročí narozenin velikého našeho zakladatele, Dra. Mir. Tyrše, zahajuje naše župa Komenského hlavního sletového dne své veřejné vystoupení dorostu a členstva, letos tím pro nás vzácnější, důležitější a svátečnější, že hostujeme ve svém středu vzácné své bratry a sestry z toho černého kraje Bezručova, jenž před lety slýchal jen řeč cizích lidí, který úpěl pod důtkami cizáků, jenž roky, desítky let dýchal dým šachet, válčil se jako mrak nad nimi.

Jak rád činím tímto milou mi povinnost, že mohu Vás jménem naší župy Komenského srdečně a vřele přivítati, Vás, všechny milé nám bratry a sestry od Bohumína, Slezské Ostravy, Orlové, Doubravy, Karvinné, Frýdku, Těšína a Jablunkova. Buďte nám všichni vřele vítáni!

My starší dodnes cítíme ve svých srdcích vřelou lásku Vaši, s kterou vítali jste nás Vy, vojáci Bezručovi, v r. 1908 na Slezské Ostravě, kde župní veřejné cvičení vedl nám, Sokolstvu i celému národu čsl. nezapomenutelný hrdina Jan Čapek z Orlové

a na krajském sletě v Mor. Ostravě v r. 1913, kde ulicemi města kráčeli jsme špalíry četnických bodáků.

A mladší naši bratři a sestry jistě nezapomenou krásných okamžiků, prožitých mezi Vámi, zachráněnou už naší větví čl., v r. 1922 v Karvinné a zvláště loňského roku v Orlové.

Naším jediným a vroucím přáním dnes jest, aby těch několik málo chvil, kdy hostujete mezi námi, mohlo Vás přesvědčit o tom, jak rádi chtěli bychom Vám lásku Vaši neztenčenou měrou oplatiti. Kéž odjždíte od nás s uspokojením ve svých nitrech, s pocitem družné sokolské lásky ve svých srdcích a s obnoveným nadšením a posílením ve svých myslích k další záslužné práci hraničářské!

Zdar našim bratrům hraničářům!

Bratři a sestry!

Říkává se a jest to jisto, že jaká jest mládež dnes — takový jest celý národ v nejbližší své budoucnosti a takovou zakládá i svou další budoucnost.

Dnešním vystoupením naší sokolské župy chceme ukázati, jak jsme si my Sokolové, vědomí své velké zodpovědnosti před budoucností svého drahého národa, když zařadili jsme do programu své činnosti především výchovu a výcvik toho nejdražšího v národě — naší mládeže.

Jasný, zřetelný a dobře budoucnost národa zabezpečující cíl k tomu vytkl nám náš velký zakladatel Tyrš. A my podle jeho příkazu pěstíme tudíž tu jarost všestrannou, tu sílu stálou a svěží, tu zdravotť tělesnou, duševní a mravní ve svém členstvu, dorostu i žactvu, abychom národu svému nedali odumřítí a abychom nižádné zkáze vzniknouti nedali.

A tak, jak zakladatel sokolství vystihl vážnost okamžiku své doby pro národ náš v pravou chvíli — aby jej sokolstvem povznesl tělesně, duševně a mravně, tak vystihuje příchod hodiny pravé i jeho ideový stoupenec a pokračovatel, náš veliký bratr Masaryk, aby jej povzneseného osvobodil.

Tím však úkol a cíl Sokolstva nebyl a není ještě ukončen, ale Sokolstvu nastala nová práce — za starými, nově stanovenými cíly. Bratr pres. Masaryk nejlépe vystihuje zase vážnost okamžiku v přítomnosti a radí v roce svých 80. narozenin mládeži: „Sokolujte a zvykejte si práci!“

A vy, bratři a sestry, přišli jste dnes znovu ukázati, že porozuměli jste jeho vzácným slovům a že chcete jíti za jeho zářivým příkladem, že chcete sokolováním a zvykáním si práci stavěti ze svých zdravých těl a ze svých ušlechtilých srdcí a duší pevné základy svému národu tak, jak to kdysi vyřkl básník Neruda, že, „bude-li každý z nás z křemene, bude celý národ z kvádrů“.

Stará, dnes už zapomenutá revoluční píseň každou sloku zakončuje slovy: „Vždyť na nás národ patří!“ Slova tato platí i dnes v plném smyslu svém pro Sokolstvo. Také na nás, Sokoly.

národ patří. A dnes patří na Vás, bratři, sestry, část toho národa, naší župy Komenského, aby shlédl, jakému to příštímú svému pokolení svoboda byla vybojována, do jakých to rukou bude dnešnímú pokolení předati vládu věcí, v jakých duších a srdcích bude zaseto semínko rovnosti, volnosti a bratrství, jež bylo kdysi, jest i nyní a musí býti i v budoucnosti nejlepší zárukou naší dokonalé svobody.

Jsem jist, že dokážete svými výkony, byť i ne vrcholnými, ale cílevědomou tělovýchovou odůvodněnými, že na nás, Sokoly, nemusí národ se strachem o své příští patřiti, ale naopak, že dokážete, že jará těla Vaše, ovlivňovaná svěžím a ušlechtilým duchem sokolským, budou vždy nejlepší zárukou budoucnosti naší drahé, svobodné republiky.

K té staré revoluční písni „Vždyť na nás národ patří“ přidružme dnes novodobou revoluční píseň sokolskou: „Spějme dál, statně dál, za sokolským praporem“ a pamětlivi jsouce svých velkých vzorů, Tyrše a Masaryka, spějme opravdu stále dál v té práci sokolské, zachovati sokolováním národ při té jarosti všestranné, která národům nedá odumřít a která naší drahé republice zajistí nejpěvněji navždy svobodu, již jsme tak draze vydobyli.

A tomu naše sokolské

Zdar!

Něco o tom, jak to u nás vypadá a jak to vypadati nemá.

Tož v jarním měsíci kteréhosi nedělního dopoledne léta páně tohoto roku valná schůze náčelníků prvního okrsku sokolské župy Komenského v Kyjově se usnesla pořádati okrskové závody dorostenců v lehké atletice. Místo se určí později. Potom, podle starého českého zvyku, že, co je ujednáno, o tom se více nejedná, celá ta chvályhodná záležitost usnula. Až prchly jarní měsíce jako voda a připluly měsíce letní, kdy bylo té prchlé vody velice třeba, tenkrát br. okr. náčelník poslal lístek, že závody budou. Místo se určí později. A v měsíci srpnu, když z oblak se voda lila proudem, na župním sletě v Uh. Hradišti bylo stanoveno, že závody budou v Miloticích u Kyjova. A když už tak pořád o té vodě, tož si připomeňme, že 7. září před těmi závody, při nich i po nich lila se voda také, ale ne jedním proudem, nýbrž mnoha a mnoha proudy a proudečky.

Tož nyní k těm závodům. Nejprve se musíme ospravedlniti. Jistí bratři nám vytýkali, že na plakáty jsme napsali lehkootletické závody. Prý máme český název, prostý tělocvik. Nezdá se vám, že ta výška zavání fašismem? Vždyť prostý tělocvik je název úplně chybný. Přece lehká atletika není bez nářadí. A konečně sám Dr. M. Tyrš toho slova atlet užíval a sokolský tisk dneška (viz „Věstník Sokolský“, „Jas“) všude užívá. Zrovna tak se to má se

slovem turnaj a wolleyball. Házená je naše hra, proto se nazývá házenou. Wolleyball vznikl v Americe či kde, proto se nazývá wolleyballem. Je to nanejvýš hříšné vůči cizímu národu, když nezachováme názvu tak, jak on jej právoplatně vyslovil. Nevím, jak bychom se ježili, kdyby házenou nám chtěli nějak přezvatí. Ten název wolleyball je internacionální zrovna tak, jako chemická značka H₂O všude v kulturním světě značí vodu. Když každé cizí slovo překládám, mnohdy nemožně, do češtiny, to neznamená, že už jsem dobrý Čech. To ukazuje spíše na určitý druh omezenosti a malosti, proti které už Havlíček brojil a proti níž se plně a bezkompromisně staví Masaryk.

Závody byly ukázkou, jak lehkootletické závody vypadati nemají. Určitou vinu zde ovšem mělo počasí, ale počasí nenese viny na tom, že hr. vedoucí družstva z Kyjova, ačkoliv měl schopné dorostence, kteří trenovali na vyšší oddíl, poněvadž mu jeden, „beton“, nepřišel, postavil těsně před závody dorostence do nižšího, aby se pak v poledne mohl v Kyjově chváliť: „Už jsme to vyhráli a tož do Milotic nechodte!“ Zrovna tak dešť nemá viny na tom, že při skoku dalekém jednomu se 2 cm uberou a druhému 3 cm přidají. Rovněž počasí nemůže za to, že družstvo z Koryčan neví, co je to štafeta, předávání, předávací území, ačkoliv v závodě je štafeta 4×50 m, a když toto družstvo, ačkoliv závodí v oddíle vyšším, teprve před závodem slyší, jak štafetu vzít a co s ní učiniti. Nezdá se Vám, že je to kus, ale pořádný kus nesvědomitosti? Zrovna tak nemůže počasí za to, že u skoku vysokého je jakýsi, asi speciálně místní řád. „Pět skoků a dej si to, jak chceš vysoko!“ Samozřejmě, že dorostenci nevědí, co to znamená. Jeden z Vracova, z nižšího oddílu, dal si latku na 10 bodů, pětkrát skočil a pětkrát shodil, dostal nulu a velice se divil, že mu nedovolili skákat nižší výšku. Jeden z Koryčan si to zase dal na 145 cm. Představte si, že je zima, až zuby drkotají! Kluk, který snad někdy bude dobrým skokanem, přijde na závody a podle nesmyslného ustanovení s vypětím posledních sil skočí 145 cm a potom 150 cm. Zeptejte se lékaře, který tomu jenom trochu rozumí, co to znamená pro svaly, nervy, srdce, bez náležitého rozvíklání se za každou cenu udělati rekord! Zhrozíte se nad tím, že mladé lidi mrzačíte. Zrovna tak u koule. Tři hody. Správně vrhy, ale téměř všichni házeli. První hod se nepodařil, protože ruka byla zmrzlá, druhý trošku natáhl a třetí, znervoznělý tím, že je to poslední, přešlápl. Dráha byla měkká a nevyznačená, ale za to mohl dešť. To je snad jediná věc, kterou můžeme svést na počasí.

Závody, jak plakáty označovaly, měly finálové boje odpoledne. Bratři soudcové, skutečně závodním tempem, bez vybudování, bez oznámení výsledku ujeli domů. Obecenstvo se nás ptalo, kdo to vyhrál, a my museli odpovídati, že bychom sami rádi věděli. Odpoledne byl jen wolleyballový turnaj. Malé jednoty družstvo poslaly, Koryčany, Kyjov ne! V Koryčanech byla prý

poúf a v Kyjově —?— Cosi se mluvilo, že oboje družstva, když nemají zaručenou výhru, tak nehrají. Pobočka milotická, v typicky klerikální vesnici, chtěla si finančně pomoci. Družstvo dorostenců s br. vedoucím z mateřské jednoty Kyjova obecnstvo, které se chystalo do Milotic, zastavila, „že oni už to vyhráli a tož už tam nic není“. Okrskoví vedoucí za každou cenu chtěli být na oběd doma. My, když je župní slet nebo okrskové veřejné cvičení, musíme tam být od časného rána do večera, ačkoliv naši bratři a dorostenci jediní z přítomných umějí fádňě prostná, jak se to ukázalo na letošním okrskovém v Lovčicích. Jiní přijedou odpoledne, „oni už veřejné měli“.

Bratři, ví někdo z Vás, co to znamená, když tři nebo čtyři lidé, kluci, upraví z hrbatého, stoletou travou zarostlého pastviska 150 m kruhovou 100 m rovnou lehkoatli. dráhu a hřiště. Víte, kolik je na to třeba síly tělesné a duševní, víte, jakého je na to třeba nadšení? A když potom vidíte výsledek na své práci? Kde je ta sokolská poctivost, přesnost a řádnost, o které se pějí chvály. Kde je ten sokolský smysl pro povinnost a podporu slabšího? Tak to nevyhrajeme! Tak neobstojíme v té konkurenci, která nás na Slovácku umačká svým kapitálem a silou svých klerikálních zbraní. Věřte mi, že, kdybych neměl to Tyršovo učení tak opravdově v krvi a kdybych nevěděl, že jinde v Sokole to vypadá jinak než u nás, že bych s tím nejraději praštil. Co pomůže číselný výsledek v celoročních výkazech, když ve skutečnosti je to nula. Nedivte se potom, že mládež utíká do sportovních klubů.

Metoš Zajíc.

Začátek školního roku připomíná bratřím náčelníkům a sestřám náčelnicím, aby sokolské mládeži, která naplní opět naše tělocvičny, vyhledali nejlepší vedoucí, neboť duše dětská jest nejvímavější pro správné chápání sokolství.

„Vzkříšení“, noviny sokolské mládeže,

vydávané ČOS., vycházejí v XVII. ročníku. Redaktorem po zesnulém zakladateli listu, bratru Ed. Navrátilovi, jest jeho dlouholetý spolupracovník a člen redakčního kruhu bratr Josef Otava, vzdělavatel Východočeské sokolské župy Píppichovy a redaktor župního Věstníku a jeho příloh: „Naděje vlasti“ pro žactvo a „Sokolská budoucnost“ pro dorost. Dosavadní jeho činnost může být předzvěstí, že „Vzkříšení“ bude vedeno i dále v intencích zakladatelových, ano, že bude ještě zlepšeno a zdokonaleno. Právě vyšlé první číslo tomu také nasvědčuje: lepší papír na obálce i v textu umožňuje krásnější reprodukci obrázků, zejména autotypií. Obrázek klučiny, chvátajícího do školy, originál M. Fischerové-Kvěchové, na 1. straně obálky je přímo vzorem kreslířského, gra-

fického i reprodukčního umění a výbornou reklamou časopisu u žactva právě tak jako „Kašpárkovo povídání“ na straně 2. Společenské hry: „Dáma a Beruška“, rubriky „Ruská řeč“ a „Hádej, hádej, hadači“! doplňují obsah obálky. Vnitřní část listu přímo přepĺňují obrázky, pro dětskou duši tak vábivé, ať už to je krásné popsí zakladatele Sokolstva, Dr. Mir. Tyrše a obrázky Dra. Jos. Scheinera, Fr. Kožíška, Jana Kubelíka a Alfonse Muchy, obrázek stařešiny jihoslovanského Sokolstva, moře, parníku Karadjordje, či původní ilustrace Matouškovy a Doležalovy, kresba Kožíškova, fotografie bělehradských vítězů nebo žertovné obrázky Vojtovy: „Kdo to dovede?“ Slovesný obsah je zahájen Šumanovým článkem „Mláďi Dr. Mir. Tyrše“, velmi vhodným pro zahájení příprav na oslavy 100. narozenin Tyršových. Článek Caskův „Úderňák“ oceňuje vliv sokolské výchovy v legiích, jako ji uplatňuje mezi dětmi „Bártík“ Joži Toucové-Mettlerové. Oba články, doprovázené obrázky, jsou vskutku perlami v literatuře dětské a sokolské. Básně M. K. „Do nové práce“, Q. M. Vyskočila „Na cestu“, Jos. Kubičky „V zdravém těle zdravý duch“, a „Kašpárkův koutek“ jsou časově velmi vhodné pro začátek školy i cvičení žactva v Sokole. Podtitulu listu: Noviny sokolského žactva — vyhovují úplně rubriky: Sokolský obzor, Co nového u nás, U děda Vševěda, Co děti píší. Zábavnými články: Drahuščino „Co je to“?, Jos. Gotvalda: Tak je to, Rozpočítadly od Zvoleně a „Kdo to dovede“ je číslo pěkně zpestřeno. Celkový ráz 1. čísla působí pěkným dojmem a vzbuzuje nejlepší naděje v osobu nového redaktora „Vzkříšení“, svým obsahem i úpravou jest na prvním místě mezi všemi dětskými časopisy a výchovnou svou tendencí doporučuje se samo nejlépe jako list mladé sokolské a vůbec československé mládeže, této naší naděje v lepší budoucnost národa i republiky.

Žádáš zdvořilost; budiž též zdvořilým!

Žádáš slušnost; budiž též slušným!

Žádáš bratrskost; budiž též bratrským!

Dr. Miroslav Tyrš.

Vzdělávací hlídka.

Bratřím a sestřám — vzdělavatelům!

Skončí školní prázdniny, skončí naše veřejná vystoupení a nastane opět pravidelná každodenní práce, která jest základem nejpěvnějším a nejtrvalejším našeho sokolského snažení. Je-li jednatel hybnou silou jednoty v oboru administrativním a náčelník po stránce technické, musí vzdělavatel jednoty se svým vzdělávacím sborem býti hybnou silou všech oborů a složek sokolských po stránce intelektuální. Ať už snad jsme i někdy někomu nemilí neb i nepohodlní, musíme býti štikami, které nedají zapadnouti do bahna ne-

činnosti nikomu v jednotě — zvláště však ne bratřím a sestrám, v čele jednoty stojícím. Kde stanutí — tam smrt! Pamatujte! Že však práci vzdělavatelovou není jen lovení v kalných vodách, je pochopitelné. Stanovy naší činnosti popisují stručně: Vzdělavatel pečuje o vzdělávací činnost jednoty. Leč v této velmi zhuštěné větě obsaženo jest velmi široké a dnes hodně rozvětvené pole působnosti. Mimo vlastní působnost vzdělávací (proslovy, přednášky, řeči a j.) vzdělavatel řídí a dohlíží na práci v četných odbozech, které svou povahou spadají v obor vzdělávací. To jest zejména kino, ochot divadlo, loutkové divadlo, knihovna a čítárna, archiv, kronika, novinářství, zábavní odbor. Všude tu musí býti vzdělavatel hlavním činitelem a uplatňovatelem nejlepších snah sokolských. Při tom ještě jest vzdělavatel ve stálém styku s cvičitelským sborem, jehož schůze pravidelně navštěvuje a vnáší vzájemné bratrské porozumění mezi cvičitele a cvičící, cvičící a ne cvičící, ochotníky a borce, sportovce a nářadaře a pod. Neškodí snad toto vše si v stručnosti uvědomiti před započatím nové práce.

A teď konkrétně. Máte už své knihovny tak v pořádku, abyste mohli započítí s půjčováním knih členstvu? — Co jste už vykonali, abyste důstojné oslavy Tyršovy připravili? Ve všech jednotách a pobočkách ustavte už teď letos výbor na oslavu 100. výročí Tyršových narozenin nebo zvolte aspoň referenta! Všude v jednotách a pobočkách přichystejte pečlivě na týden od 14. do 21. září nějaký oslavný večer s povinnou přednáškou o Tyršovi jako spolupracovníku v národním osvobození! Podrobné informace jsou v Sokolském vzdělavateli čís. 6. Působte, aby všechny složky sokolské aktivně působily při oslavách a aby oslavy vnesly do nejširších vrstev našeho lidu poznání a pochopení Tyrše a jeho vznešených ideálů! — Máte-li loutkové divadlo, bylo během prázdnin dáno tak do pořádku, aby v podzimním a zimním období mohlo klidně začítí svou činností? Na jiném místě uveřejňujeme letní pracovní program žup v oboru loutkářství. Podle něho lze si lehce vypracovati i pořad jednoty. — Hledte také, aby Váš dramatický odbor se sešel a usnesl se na podzimním a zimním svém programu. Bratr režisér spolu s ochotníky ať stanoví repertoire na celou divadelní sezonu, tomu však ať skutečné také dostojí. Také knihovna divadelní ať je v pořádku! — Dohlédněte, zda bratři novinář, kronikář a archivář přes prázdniny uložili, zapsali, uschovali neb zaregistrovali to, čeho třeba! — Nedejte si upříti práva účasti při objednávkách a terminování filmů! Snažte se vši silou uplatňovati, aby byly hrány filmy jen opravdu hodnotné a ne jen kasovní! Pamatujte, že kino může býti jednotě dobrým prostředkem propagačním! Na sklíčku oznamujte členstvu a obecenstvu své podniky, hesly a stručnými zprávami seznamujte návštěvníky s životem sokolským v jednotě a župě, v Č.O.S. i za hranicemi! — Zaslali jste všechny letošní měsíční výkazy svému okrskovému vzdělavateli? Ne-li, učinite tak bezodkladně! — Asi v polovici září bude pořádána V. řádná župní škola pro vzdělavatele jednot a

poboček, na niž jsem už v minulém čísle upozornil. Ať není jednoty či pobočky, která by ji neobeslala! Bratři vzdělavatelé, kteří ještě žup školou vzdělávací neprošli, ať určitě školu navštíví a ti, kteří školou prošli, ať pošlou své zástupce, z nichž kdysi budou vzdělavatelé. Účastníkům školy budou dána osvědčení. — Asi v polovině listopadu pak bude mimořádná škola župní pro sokolské zpravodaje jednot. Ta bude povinná pro zpravodaje a kde zpravodajů není, bude povinná pro vzdělavatele neb jeho zástupce. Pamatujte už teď na obeslání obou škol! — Nespouštějte s myslí snahu povznést pokleslou činnost vzdělávací v naší župě, což znamená: napnout! Hleďte ve své vzdělavatelské práci stále předně na jakost, ale dbejte i na pravidelnost svých podniků! Aspoň — proslovy měsíčně v každém cvičebním oddělení a aspoň jednu přednášku za dva měsíce snaž se každý provést! — Po školních prázdninách věnujte zvýšenou pozornost svému žactvu a dorostu! Navštěvujte jejich cvičení i s jinými staršími členy, ať se tak pěstuje sbližování se, poznávání a lepší vzájemné porozumění v celé sokolské rodině!

Všl této naší práci sokolské zdar!

Župní vzdělavatel.

Anketa sokolské župy Orlické o Sokolstvu.

(Na oslavu stých narozenin Tyršových.)

Na oslavu stých narozenin Tyršových předkládá br. župní vzdělavatel s jednomyslným souhlasem předsednictva sokolské župy Orlické všem bratřím a sestrám i dorostu všech žup sokolských, zejména pak sokolským a veřejným pracovníkům a vůbec všem, kteří věří, že sokolství jest a může nadále býti cennou složkou národní kultury naší, tyto tři otázky:

1. Kdy, soudíte, plnilo Sokolstvo úkol vytčený Tyršem: „zvýšení zdravosti, dělnosti, brannosti a mravní statečnosti národa i „všestranný vývoj“ nejlépe a kdy nejméně? A čím se přiblížíme tomuto ideálu Tyršovu nejspolehlivěji dnes?

2. V které době bylo Sokolstvo kvasem národa a vedlo myšlenkově, příkladem nebo vlivem veřejným? Jest, může být nebo bude tímto kvasem? Má vůbec vésti či jest jeho úkol jinde?

3. Čím se dnes liší Sokol (muž, žena dorost, žactvo, od sokola? A vlastně, čím se lišit má?

Výsledek svých úvah a rozhovorů pošlete na adresu podepsaného do 17. října t. r. buď v podobě stručných odpovědí, nebo jako články, přehledně rozčleněný a bodovaný podle vaší vlastní osnovy. — Nepodepsané odpovědi nebude možno přijmouti do ankety, za to lze si vyhradit anonymitu pro publikaci. Nazdar!

Dr. Jan Hořejší,

vzdělavatel Sok. župy Orlické, Hradec Král.,
Eliščino nábř., 298.

Československá Obec Sokolská.

Bratři a sestry!

Sokolský archiv. Z podnětu předsednictva vzdělávacího sboru počne vycházeti nákladem knihkupectví Č.O.S. nová publikace Sokolský archiv. Do konce tohoto roku vyjdou tři až čtyři svazky; bude pak ve vydávání pokračováno. Dílo má shrnouti celé Tyršovo dílo. Upozorňujeme na důležitou tuto sbírku vydávanou ke stému výročí Dr. Miroslava Tyrše a žádáme, abyste věnovali dílu, které pořádají bratři L. Jandásek, Dr. A. Pechlát a Dr. R. Russ laskavou pozornost a přičinili se, aby dílo bylo co nejhojněji odebíráno. Jen tak bude možno vydati poměrně v nedlouhé době úhrnné dílo Tyršovo.

Bděte! Ctěte autori'u cti hodnou! Neplýtvejte energií stranickými spory, je to znak nevypěstlosti! Umravnújte! Vzdělávejte! A nebourejte stát! V Sokole je svoboda na pravém místě a péče je autorita, jednota a kázeň, tím Sokol žije a roste. Od Sokola ať se učí národ celý! Výzva Karla Kálala k Sokolstvu.

Putovní knihovna Karla Vaníčka.

V srpnovém čísle uveřejnil jsem seznam 70 knih putovní knihovny Karla Vaníčka, jež dnes doplňuji dalšími knihami, darem tělocvičné jednoty „Sokol“ v Uh. Hradišti.

71. Sokol. Ročník XLIV. 1918.
72. Sokol. Ročník 49. 1923.
73. Sokol. Ročník 50. 1924.
74. Sokol. Ročník 52. 1926.
75. Sokol. Ročník 53. 1927.
76. Památník VII. sletu všesokolského v Praze 1920.
77. Věstník sokolský. Ročník XIII. 1909.
78. Věstník sokolský. Ročník VI. 1902.
79. Věstník sokolský. Ročník IX. 1905.
80. Věstník sokolský. Ročník XVI. 1912.
81. Věstník sokolský. Ročník XVII. 1913.
82. Věstník sokolský, Ročník XVIII. 1914.
83. Zápisy výboru, cvičitelských sborů mužů a žen, vzdělávacího sboru Č.O.S. a redaktorů sokolského tisku. Podzim, 1922.
84. Zápisy výboru cvičitelských sborů mužů a žen a vzdělávacího sboru Č.O.S. Jaro 1922.
85. Zápisy výboru, cvičitelských sborů a vzdělávacího sboru Č.O.S. Jaro 1925.

86. Vincenc Štěpánek: Příručka pro činovníky jednot sokolských.

87. Vari! Sokolská odvěta.

88. Aug. Seifert: Sebeobrana Čechoslováků a Národní rada československá.

Dosud 88 čísel Putovní knihovny Karla Vaníčka. Z jednot větších jediné Uh. Hradiště splnilo svou povinnost k této knihovně, jež má býti zdrojem poučení a zábavy pro menší jednoty nebo pobočky, které nemají vlastní knihovny. Která bude další? Ant. Konečný, župní knihovník.

Sociální hlídka.

Sociální odbory a sociální zpravodajové jednot v naší župě projevit po prázdninách opětně usilovnější činnost! Letní doba více byla věnována veřejným cvičením a zájezdům. Blíží se opětně zima, hospodářské poměry jsou neutěšené a vzrůstá nezaměstnanost, která postihuje také řadu našich členů. Připravujte duchovní i hmotnou výpomoc bratřím a sestrám sociálně slabým! Zejména pečujte ve svých jednotách o zprostředkování míst, poříďte seznamy zaměstnavatelů, kteří jsou členy Vaší jednoty, a mějte v záznamu členy zaměstnance, kteří hledají zaměstnání!

Zaznamenávejte úkony sociální péče celé jednoty o své členstvo a vůbec sociální činnost Vaší jednoty pro Sokolstvo a veřejnou sociální péči: (půjčky a dary jiným sokolským jednotám, příspěvky jednoty Okresní péči o mládež, Čsl. Červ. kříži, Masarykově lize proti tuberkulose a pod., zejména též bezplatné propůjčování Sokolovny a cvičiště těmto neb jiným institucím).

K plnění úkolů sociálního odboru zaveďte a pravidelně vybírejte příspěvky v jednotě! Výtěžky z kinových a divadelních představení a zábavních podniků, ať jsou částečně odváděny sociálnímu odboru!

Podávejte zprávy redakci župního věstníku a zasílejte výkazy župnímu sociálnímu důvěrníku Dr. Vlad. Bročkovi v Kyjově! V září budou Vám poslány organizační předpisy a jednací řád sociálního odboru, abyste se jimi řídili.

Dr. Broček, žup. soc. důvěrník.

Obchodní zástupce hledá moravská radio-továrna pro prodej lidových radio-přístrojů a lékařských strojků. Hlásiti se mohou jen členové jednot sokolských, přednost bude dána členům cvičícím s delším členstvím. Zvláštních předběžných znalostí není třeba. Než se uchazeč zapracuje, dostane provisi. Na to může býti jmenován akvizičním úředníkem. Příjmy snaživého zástupce pohybují se měsíčně od 1.500 Kč výše. Zájemci podejte přihlášku, ověřenou jednotou o době členství, župnímu sociálnímu důvěrníku Dr. Vlad. Bročkovi v Kyjově, který podá bližší informace a zašle k vyplnění dotazník!

Jsem tak Čech jako Slovák, jsa do hloubky přesvědčen, že od Šumavy za Tatry je národ jeden, ba mohu spravedlivě říci, že srdce mé chvěje se více tam, kde utrpení je větší: i nezasloužil bych si, kdyby mi kdo řekl, že mluvím z téže sobeckosti, za jakéž Němci doporučují svou řeč Čechům nebo Maďaři svou řeč Slovákům, a zapřísahaje jich, aby nestrhovali mosty vzájemně nás spojující, mám to na mysli hlavně Slováky, jejich bytí, jejich budoucnost.

Karel Kálal sám o sobě.

Hlídka biografů.

Dne 5. října 1930 o 8. hodině koná se v Sokolovně v Uh. Hradišti členská schůze vedoucích sokolských biografů župy Komenského.

Pořad:

1. Svaz sokolských biografů.
2. Situace na trhu filmovém.
3. Projednání nabídek na uzávěrky.
4. Volné návrhy.

Bratři vedoucí, dostavte se v plném počtu a včas, aby každý byl informován ústně! Nazdar! J. Kotas. — V. Matulík.

Hlídka loutkářů.

Pracovní pořad žup v oboru loutkářství.

Župní věstník ať poskytuje místa na pravidelnou loutkářskou hlídku, v níž budou zprávy z divadel, krátké články teoretické, rady a pokyny. Ve schůzích vzděl. sborů župních ať se pravidelně rokuje také o loutkářství!

Živá činnost buď udržována a úroveň stále zlepšována dozory, vzájemnými návštěvami, pohostinskými hrami jednotlivců, rozmanitými scutěžemi! O tom všem uváží v každé župě podle poměrů a možností, které jsou na rozmanitých místech rozmanité. Zvláštní náměty v tom směru buďte oznamovány loutkářské komisi předsednictva vzděl. sboru ČOS!

S loutkářstvím buď spojována hudební výchova obecnstva dětského i dospělého! Hudba a zpěv ať jsou pravidelným, cenným doplňkem loutkových představení!

V župě buď zřízena poradna, která bude pečovatí také o uplatňování loutek na prsty (manásků)! Zaměstnávání manásků ve hrách s loutkami na drátech a na nitkách umožňuje překvapující výkony loutek. Poradna ať shromažďuje také fotografie divadel, hledišť i jevišť, zákulisí, scén, zvláštních loutek a zařízení a stříhy

pěkných slohových obleků, abychom si za několik let mohli touto svépomocí pořídit umělecké divadelní album.

Buď zřízena župní nebo krajová půjčovna zvláštních rekvizit a loutek, s níž se spojí půjčovna rozepsaných her, hudebnin, textů atd!

Buďte pořádány loutkařské kursy a to a) pro začátečníky v místech, kde se zřizuje loutkové divadlo a b) pro pokročilé kursy župní a okrskové. ČOS. bude pořádati kursy pro pracovníky nejvyspělejší. V řádných župních školách vzdělávacích buď pamatováno na hodnotný výklad o loutkářství!

Na provedení některých z těchto návrhů je třeba peněz. V župě buď proto sledováno hospodaření divadel v jednotách! Přijem jejich ať především slouží na jejich potřeby, zdokonalování a výchovu dalších pracovníků! Ať se všemožně varují, býti podnikem jen a jen výdělečným! Jejich dosavadní práci na prospěch ušlechtilých podniků se tím neubírá úcty a uznání. Z výtěžků ať spoří na obeslání škol, na nákup odborných knížek, rekvizit atd! Jen tak budou moci pracovati v duchu myšlenky sokolské.

S jinými župami buď vyhledáván přátelský styk pořádáním zájezdu loutkářů, zájezdy celých divadel, po př. kočovných, společnými výstavkami atd!

Zakládání nových divadel buď podporováno teoreticky i prakticky!

Buď pamatováno na divadelka menšin a světenek dary, odloženými, zachovalými rekvizitami a pod!

Buď připraven pořad dozorů i osob, které dozory vykonají (loutkáři, cvičitelé, vzdělavatelé — podle poměrů v župě)!

Ve 14. čísle V.S. ze dne 12. VI. je na str. 376 článek „Letní práce sok. loutkářů“, který obsahuje pracovní pokyny pro jednotlivá sokolská loutková divadla v období letním.

(Z listu předsednictva Československé obce sokolské.)

„Na celom svete niet tej kázne ako v Sokole; tam sa naučí človek poslúchať . . . v Sokolu nie sú žiadne žarty, buď sa podrob kázni, alebo choď preč Sokol vie vyňať dych čertov, Sokol je škola svornosti.“

Káral poučuje slovenskou mládež o Sokole.

Ze župního předsednictva

I.

Památka stých narozenin Dr. Miroslava Tyrše, již oslaví Sokolstvo v r. 1932, stane se významnou událostí celonárodní.

Předsednictvo Č. O. S. zřídilo před rokem zvláštní výbor, jenž ustanovil, aby již při letošních narozeninách velkého zakladatele Sokolstva, t. j. 17. září 1930, učiněn byl ve všech jedno-

tách počátek plánovitě promyšlených oslav narozenin Tyršových, jichž přehledný rámec přinesl „Věstník Sokolský“ č. 31 ze dne 7. srpna 1930. V Sokolském vzdělavateli č. 6 a v Tyršově sborníku najdete též potřebné náměty pro přednášky i prameny k dalšímu studiu o Tyršovi.

V každé jednotě buď proto zřízena co nejdříve zvláštní komise, výbor neb aspoň spolehlivý zpravodaj, jenž postará se předně 17. IX. t. r. o vstupní přednášku neb proslov na thema „Význam Dr. Miroslava Tyrše pro naše osvobození“. Ve větších a čilejších jednotách lze uspořádati s uvedeným proslovem besídku, veřejnou cvičební hodinu, divadelní neb loutkové představení, sokolskou výstavu a pod.

Dále budou jednoty uvažovati, možno-li u příležitosti stých narozenin Tyršových uctíti v místě trvale památku jeho, na př. zbudováním pamětní desky, pomníku, hřiště, Sokolovny, knihovny, koupaliště, pojmenování ulic, náměstí neb sadů jménem Tyršovým. (Věstník sokolský č. 4. minulého ročníku.)

Abyste uctění narozenin Tyršových nabylo v jednotlivých obcích širšího významu, lze navázati styk s obecním zastupitelstvem, místními pokrokovými spolky, školou, vojenskou posádkou a j.

Tak připravujeme tiše, ale tím opravdověji oslavy stých narozenin Dr. Miroslava Tyrše, zakladatele Sokolstva, v jeho duchu napřed doma, aby výsledek jich vyzněl mohutně nejen ve prospěch Sokolstva, nýbrž i k posile a uvědomění celého našeho národa a k utužení slovanské vzájemnosti!

II.

Vzpomeňte světlé památky bratří Karla Kálala a Františka Kožiška!

III.

Ujměte se hned na začátku školního roku s láskou sokolského žactva a doporučte mu naše „Vzkříšení“, noviny sokolské mládeže!

Nazdar!

Alois Cablík, župní jednatel.

Zprávy z okrsků.

Veřejné cvičení II. okrsku sokolské župy Komenského konáno v neděli 13. července 1930 v Moravském Písku při slavnosti otevření tamější Sokolovny.

Ráno ve zmíněnou neděli našlo několik málo bratří jednoty Písek v pilné práci na cvičišti, nacházejícím se u Sokolovny. Cvičiště náleží jednotě a je dosti velké, takže může vyhovovati i všem podmínkám, jichž si vyžaduje prostý tělocvik. Sokolovna sama též pro poměry místní úplně vyhovuje a je prakticky řešena. Příslušníci jednoty jistě dovedou oceniti, co to znamená

býti pod vlastním krovem a nemuseti se každé chvíle obávat výpovědi, či něčeho podobného a zajisté se přičiní, aby tělocvična byla naplněna mládeží i dospělými, kteří budou zde vedeni ke kázní sokolské, rovnosti a bratrství.

V dopoledních hodinách sjíždějí se účastníci z jednot, náležejících druhému okrsku a zatím co konají se zkoušky na cvičišti na odpolední veřejné cvičení všech složek cvičících, zasedá župní předsednictvo v nové Sokolovně na své řádné schůzi. Tuto položilo sem proto, aby dokázalo jednotě, že ví o svízelné její práci, která zasluhuje uznání a povzbuzení. — Vedoucí jednot musí už jedenkrát si uvědomiti, že zkoušky mají býti obeslány všemi cvičícími, kteří chtějí na veřejném cvičit a ne jenom některými. Podle toho často to veřejné dopadá, když se pak odpoledne sejde více těch, kteří zkoušky nepotřebují, protože „oni to umějí“. Odpoledne byl průvod a protože při veřejném cvičení hrála vojenská hudba, která nesmí prý do průvodu, byl průvod bez hudby. Pouze v polovici cesty zahrála hudba jeden pochod a dost. Zatím došel průvod před Sokolovnu, kdež zastavil a přítomné pozdravili zástupci jednoty. Za župní předsednictvo promluvil velmi vhodnými i srdečnými slovy župní jednatel bratr Cablík, ale shromáždění bylo jaksi zakřiknuté a teprve po ukončení jeho proslovu ozvalo se tleskání. Za Č.O.S. pronesl zdraví podepsaný a hned po tom byl již rozchod. Bývá zvykem při podobných příležitostech, že na konec hraje hudba hymny, toho však zde nebylo.

Veřejné cvičení začalo nástupem 176 žáků a žákyň na společná cvičení s praporky a švihadly. Na tento počet nebyli zajisté připraveni pořadatelé a proto cvičiště bylo příliš těsné. Provedení bylo snad dobré, ale trpělo nestejností, kteráž mohla býti odstraněna účastí všech na zkoušce. Pak nastoupilo 36 dorostenek na svá prostná bělehradská. Proč tak malý počet nastupuje reji třeba krátkou, toho nepochopuji. Toho, co lze cvičiti s velkým počtem cvičících, nelze vždy užítí při malém počtu, jaký byl zde. Provedení prostných bylo též dobré, ale trpělo touže chybou jako ostatní — že totiž nebyly všechny na zkoušce. Nastoupilo pak jedno družstvo žáků a tři žákyň na hry a vedou si velmi dobře. Zatím připraveno nářadí a po zbytečné přestávce nastupují dvě družstva dorostenek na bradla se zvýšenou žerdí, jedno na koně na šíř, na němž pěkně provádělo skupiny — a jedno družstvo dorostenců na bradla. Cvičeno vesměs dobře, družstvu strážnickému však třeba vytknouti, že volilo pro své vystoupení úbor, předepsaný či doporučený pro ženy v tělocvičně. Výstřednost taková nesmí býti nikomu trpěna, proto na ni zde veřejně poukazují. Při volbě cviků pak vedoucí rozeznávejte rozdíl mezi dorostenkou a ženou, jak se to děje u mužů a dorostenců! — Další cvičení členstva na nářadí: dvě družstva mužů na bradlech, 1 družstvo na kruzích, 1 družstvo žen na bradlech a 1 na kladině — bylo místy zdařilé, místy poslabší — nejlepší byly kru-

hy. Při dobré vůli a snaze celoroční lze dojít i pěkných výsledků. Ovšem, kde se to shání teprve měsíc před veřejným, pak nečekejte zázraků! Dorostenci pak v počtu 15 provedli svá prostná s malými úchylkami dobře — počet tento však nijak nemůže ukázati na porozumění v jednotách, vždyť tolik dorostenců mohou postavit i v nejhorším případě dvě pobočky a ne okrsek, čítající 18 jednot a poboček. Zjev tento zaráží a musí o něm cvičitelské sbory uvažovati. Nastupují teď 44 ženy na prostná bělehradská a zhošťují se svého úkolu velmi dobře, neboť jenom občas bylo lze zahlédnouti menší nesoulad. Konečným číslem pořadu byla prostná 36 mužů. Prostná tato jsou velmi pěkná, vyžadují však velké pozornosti a péle, kteréž se nám stále více nedostává. V prvním oddilu byl nestejný klek a záklon — druhý byl dobrý — třetí slabý — čtvrtý měl příliš rychlé tempo na újmu provedení — pátý cvičen nestejně a tím kazil dobrý jinak dojem. Odchodem mužů skončeno toto veřejné cvičení a účastníci oddali se pak zábavě, nerušené ani vyhráváním hudby, která patrně šetřila síly na večerní zábavu v Sokolovně, proto byla zde tak skoupá.

Výtky, pronesené v posudku, ať stanou se předmětem jednání ve schůzi okrsku a doufám, že přispějí k obnovení staré, chvalné pověsti milých nám všem jednot, v okrsku druhém sdružených. Vedoucí, pamatujte, že ve všem a vždy musíte předcházeti vlastním příkladem, ať se jedná o vystoupení v kroji či na cvičišti.

Jednotě v Moravském Písku upřímně blahopřejeme k dosažení jedné etapy v jejím rozvoji a těšíme se, že stane se platnou jednotkou v plnění sokolských povinností. Proto všichni, ať mladí či starší příslušníci jednoty, na svá místa — jednotu i Sokolovna je Vaše a Vaše to bude zásluha, kam dospějete!

Nazdar!

Jar. Staša, náčelník župy.

Veřejné cvičení I. okrsku sokolské župy Komenského v Lovčicích.

I. okrsek pořádal přehlídku své činnosti 29. června 1930 v Lovčicích. Při dopoledních zkouškách upravena prostná, opraveny příp. chyby v nácviku, vyloučení, kdo cvičení dobře neznali a nacvičeny nástupy. Ač dopolední zkoušky byly zdoluhavé a mnoho pro odpoledne neslibovaly, přece jen účelu dosaženo, jak bylo odpoledne patrné. Odpolední průvod byl velmi pestrý. Zařazeno: 138 žáků, 143 žákyň, 26 dorostenců v kroji a 14 v obč. obleku, 28 dorostenek v kroji a 7 v nár. kroji, 5 žen ve slavnostním kroji a 16 v obč. obleku, 63 bratří v kroji (z toho 20 členů trubačského sboru) a 59 v obč. obleku. Praporu ani vlajky nebylo. Proč? Po příchodu na cvičišť měl proslov br. Andres z Brna-I., který byl přítomen zakládání jednoty. — Odpolední cvičení začalo přes-

ně o 3. hod., ač hrozila blížící se bouře. Začalo cvičením žactva, odděleně: žáků 114 (proti dopoledním zkouškám o 16 méně) z cvičilo 1. a 2. oddíl dobře a živě, ve 3. oddíle už to tak neklaplo. Cvičení žákyň bylo dobré, ač několik maličkých a cvičení neznaných kazilo slušný dojem. Cvičilo jich 123, o 5 více jak dopoledne. Dorostenky v počtu 72 zacvičily prostná celkem dobře, ale přece ne tak, jak jindy býváme na ně zvyklí. Dorostenci, kterých bylo jen 47, se proti dopoledním zkouškám značně zlepšili, ale cvičení nemělo ladnosti a stejného provedení — ani ne tak vinou cvičenců jako skladby. Starší muži domácí jednoty v počtu 16 předvedli cvičení s tyčemi velmi přesně. Bylo to jedno z nejlepších čísel. Ale mnohému tomu „staršímu“ bratru slušela by více prostná mužů a ne tyče. — Náradí rozděleno: nejdříve cvičila 3 družstva dorostenců a jedno dorostenek (kruhy, bradla, koza a dorostenky koně na šíř), z nichž nejlepší byly kruhy dorostenců z Koryčan. 6 družstev mužů cvičilo: 1 kruhy, 2 hrazdy a 3 bradla. Pěkně secvičená družstva byla z Vracova a Archlebova, u jiných vynikali jen jednotlivci. Poslední dvě čísla prostná žen a mužů byla nejlepšími čísly, zvláště cvičení mužů po úpravě se plně zdařilo. Žen bylo 48, mužů 100.

K celému cvičení poznamenávám: Mnoho jednot a poboček nebylo zastoupeno: Střílky, Chvalnov, Mouchnice, Osvětimany, Vřesovice, Moravany, Kostelec, Vikos, Žadovice, Šardice, některé zcela nepatrně. Mnohé si to zjednodušily a přijely až na odpolední cvičení. Většina jednot nemá vedoucích, kteří by plně chápali své povinnosti k okrsku. O nošení sokolského kroje mužů a žen bylo už psáno.

Cvičení celého okrsku bylo tentokrát velmi zdařilé, ale mohlo být ještě lepší, kdyby bylo daných pokynů přesně dbáno.

—ta.

Předplatte svým dětem „VZKRÍŠENÍ“, noviny sokolské mládeže, které vydává Československá Obec Sokolská. Administrace časopisu Praha III., Tyršův dům. Prvé číslo XVII. ročníku vyšlo již 1. září t. r. Předplatné na celý ročník pouze Kč 7—, objednejte ihned prostřednictvím své jednoty. Doporučte svým známým!

Zprávy z jednot a poboček.

Otrokovice. Divadelní odbor sokolské jednoty v Otrokovicích dne 8. června 1930 předvedl jednu z posledních světových dramatických novinek J. Sarmenty „Rybář stínů“. J. Sarment vytváří ve svých dramatech tragické osudy beznadějných životů. Hrdinou tohoto dramatu jest Jan, kolem něhož se děj dramatu otáčí. Jest to člověk, který nikdy nedovedl uchopit skutečnost a štěstí v pravý čas, vše mimo něho mizí jako stíny, které on marně loví. Tento smutný úděl vtiskuje mu nakonec do ruky zbraň, kterou se vraždí. Toto drama není tuctovým dramatem pro naše venkovské ochotnické scény. Naše obecnost divadelně vyspělejší pochopilo plně tragiku hrdiny dramatu

a bylo velmi spokojeno jak dramatem samým, tak i hrou. Samozřejmě, že obecenstvo, které při hře jest zvyklé diváti se jen a ne mysliti, hra byla nesrozumitelná a nepochopilo smutný životní útlé hrdiny dramatu. Po stránce režijní hra stála na výši městských velkých scen. Jednotlivé úlohy zahrány byly s uspokojením, takže celková souhra byla pěkným obrazem divadelní vyspělosti našeho dramatického odboru.

Sokol v Bohuslavicích u Kyjova pořádal veřejné cvičení 6. července t. r. Dopoledne upravilo si členstvo cvičiště. Odpoledne ve 13:30 hod. sraz u nádraží, odkud se pak v průvodu za doprovodu hudby šlo na cvičiště. Na cvičišti pak bratr starosta, přivítav všechny přítomné, přál účinkujícím mnoho zdaru k tomuto cvičení. Příjemno bylo již pohleděti na průvod, ve kterém žactvo, dorost i členstvo kráčelo s dobrou náladou a veselou myslí vsífc svým výkonům, chtějíce dokázati veřejnosti, jak potřebno jest v nynější době národu pospolitosti, ukázněnosti a vzájemného upřímného bratrství. O 15. hod. započalo cvičení podle pořadu. Nejmenší žačky zacvičily prostná s věnečky, dospělejší švihadla. žáci prostná s praporky, vše celkem dobře. Dorostenky prostná celkem dobře až na nepatrné menší vady. Dorost, rytmická prostná, dosti dobře až na poslední dvojici v pravém křídle, která tifikráte po sobě provedla cvik opačně. Zde bylo viditelno, že dorost nevěnoval při cvičení náležitě pozornosti náčelníkovi ač tento znatelně upozorňoval na vady a opravy. Dorost nařadí, muži nařadí, obojí zacvičeno výborně a zde zato dorost se, jak náleží, přičinil, aby předešlé chybné cvičení nahradil. Muži zvláště provedli výkony na nářadí skvěle. Ženy prostná, muži prostná, obojí zacvičeno dobře, až na nedodržování krytu, což zkresluje pak celkový dojem provedení. Všeobecně však lze říci, že cvičení byla vesměs dobrá a s potěšením bylo pozorováno, že se opět zdejší Sokolstvo probouzí k činnorodé práci vlastenecké, které je nyní vskutku velmi nutně potřebí. Jen ještě nástupům a pochodům nevěnuje se náležitá pozornost, což je takřka základem cvičení a jež je na všech menších veřejných cvičeních stejné. Podle toho soudí se na vyspělost cvičební dobrou, avšak výchově a sebekázní bude nutno věnovati více pozornosti, aby i po této stránce se mohla veřejnosti ukázati úplná vyspělost. Týden po našem veřejném cvičení pořádal Sokol v Nemotických veřejné cvičení, jež bylo místy provedeno lépe než u nás, ač nástupy a pochod stejně jako všude jinde. Na konci cvičení učinil bratr Zita proslav, jenž byl vskutčně vhodně volen a jehož obsah zde uvádím jako důležitý po stránce vzdělávací. Bratři, sestry a vážení hosté! Mladá jednota nemotická koná dnes přehlídku své celoroční práce a my ostatní přišli jsme sem posílit ji a povzbudit k větší činnosti a horlivosti v práci. Mnozí škarohlídové vykládají, že Sokol, když nabyli jsme samostatnosti, splnil již své poslání, vyšel se a má ustoupiti novým moderním směrům a ideám. Je to pravda? Nemá již sokolská idea mravního práva na existenci v osvobozené vlasti? Je naše mladá republika tak zabezpečena, že jí není třeba obhajců? Nevěříme tomu! Ač máme svůj stát, obývá ho pět třetina obyvatelstva neslovanského, jež necítí potřeby československé republiky a rozbití našeho samostatného státu uvítalo by s jásotem. A my sami? — Jsme politicky a třídně tak rozbití a rozeřtvaní jak nikdy před tím. Dnes politika tvoří hráze mezi jednotlivými stavy, rozleptává obce i rodiny, není bývalé jednoty, není tu bývalé společné jednotící myšlenky, jež by pojila všechny za společným cílem. My Sokolové chápeme, že tak nelze žiti dále. Kdyby poměry pokračovaly tímto směrem, marné byly by oběti osvoboditelů, marně prolita krev našich bratří. Sokol chápe se nového poslání — sdružit náš národ ke společné práci na obranu svobody. Vedle výchovy tělesné zavádí výchovu mravní. Učí své členstvo praktické lásce k vlasti — nejen slovy jí vyznával, nýbrž skutky potvrzovat, učí politické snášenlivosti, snaží se vychovati ze svých členů jednotící živel — uskutečnití pravé sokolské bratrství na zemi. Dobrovolnou kázní spojuje členy, aby zkáznil své okolí a smysl pro pořádek a úctu k zákonům republiky šířil všude. Chceme působiti na své členstvo, aby každý z nás byl řádným, pracovitým a ukázněným členem lidské společnosti, abychom připravili lepší budoucnost těm, kteří přijdou po nás. Nemáme tudíž malého cíle, ale také jsme si vědomi těžké práce. Sílí nás v našem konání vědomí, že sokolská idea šíří se i za hranicemi a

šeho státu, sdružuje naše rodné bratry v Americe, sbratřuje nás s ostatními Slovany, proniká do Bulharska, Rumunska i do krajů východních. Zveme všechny občany dobré vůle, jimiž na osudu našeho státu aspoň trochu záleží, do našich řad, aby nám pomohli uskutečnit naše ideály. Chceme, aby náš stát stal se vzorem okolním státům svým pořádkem, blahobytem a mravní ukázněností. — Nazdar! — Bratře Zito, přeji Tobě i nám všem, aby Tvá slova padla na úrodnou půdu a záhy vzklíčila mezi námi i ostatními ve skutky, což by zajisté celému národu prospělo. Proto jen vytrvale kupředu. — Zdar!
V. L.

Lovčice. Dne 29. června t. r. oslavila jednota „Sokol“ v Lovčicích 20. výročí svého trvání okrskovým sletem. O druhé hodině odpoledne vyšel průvod, čítající na 500 osob, z „Trávníků“ na sokolské cvičiště. Průvod doprovázela hudba sokolského trubačského sboru z Husovic. V průvodu zastoupeny byli všichni, od nejmenších až do nejstarších. Vesele se nám šlapalo při hudbě Husovských, která zaslouží skutečně uznání. Avšak po příchodu na cvičiště byli jsme zklamáni, neboť sv. Petr začal na nás útočit - deštěm, přesto však všechna vystoupení dopadla skvěle. Po slavnostním proslovu br. Andryše z Brna nastupuje na cvičení naše drobotina, skutečně bylo radostí pozorovati, jak se ti mali tuží; po nich následovali dorostenky, dorostenci (prosná bělehradská), pak nářadí dorost, nářadí muži (4 hrazdy, 4 bradla, kůň, kruhy a koza). Muži a ženy cvičili prosná bělehradská a čestně se zhostili svého úkolu. Velké pozornosti se těšilo starší družstvo mužů z Lovčic svými prostnými s tyčemi, které předvedlo bezvadně přesto, že cvičilo v dešti. Vedle značného úspěchu morálního zůstavilo nám toto cvičení v srdci hřejivou radost, že stále rosteme. „Habrěci, držte sa!“ Další práci sokolské v Lovčicích zdar!
M—k.

Pobočka v Nedakonících uspořádala 29. června „Dětské radovánky“. O 2. hodině odpolední vyšel průvod s hudbou od nádraží. Sledován zájmem mnoha občanů, prošel hlavní ulicí na dvůr pana Janíka. Tam byl rozehod. V průvodu šlo 57 žáků, 62 žaček, 12 dorostenců, 24 dorostenek, 4 členové a 4 členky v krojích. Za nimi asi 60 osob nekrojovaných, vesměs pod 25 let. Musím vytknouti, že většina členstva, zvláště staršího, se vyhýbá prokázati účasti v průvodu příslušnost k Sokolu. To prozrazuje slabé sokolské přesvědčení a malý pocit příslušnosti k Sokolu, neboť pobočka má zapsaných shora 150 členů. V průvodu má býti bezpodmínečně každý člen, který není nějak nenahraditelně zaměstnan a to pokud možno v kroji. Jen tak může průvod splnit svůj úkol. Pořad zahájili žáci prostnými s praporky. I. a 2. oddíl byl zacvičen téměř bezvadně. Přesné provedení a hra barev nadchly návštěvníky k živému potlesku. V III. oddíle, ztíženém přílišnými obraty, naši nejmenší statečně pletli a vybočovali z řad. Žáci šesti, sedmi a osmiletí nemohou nikdy s úspěchem cvičiti sestavy, odpovídajícím žákům třinácti a čtrnáctiletým. Každý jim však rád odpustil, když viděl, jak jistě a seb-vědomě cvičili své sestavy, poněvadž ve svém cvičebním zapalu nepozorovali, že jsou mezi řadami, že jejich praporky vlají „trochu“ výš než praporky jiných. S našimi si zacvičili prosná také 23 žáci z Polešovic, vesměs starší. V části cvičiště jimi obsazeného bylo zřejmě pozorovati jednotu a dobré nacvičení. Po nich cvičily žacky prosná se švihadly. Cvičily dobře a lehce, lépe než žáci, celkový dojem byl velmi pěkný. I zde se dobře uplatnily žacky z Polešovic. Po nich bez přestávky jako novinka při podobných příležitostech cvičení žáků s dlouhým švihadlem. Podbíhání a přiskakování bylo žákům opravdovou zábavou. Bylo dobře nacvičeno. Obecensťvo s napětím přihlíželo, jak i ti nejmenší vstupovali s odvahou a jistotou do kruhu svišticího švihadla. Závodů v přeskakování jsme museli zkrátiti, poněvadž starší žáci snadno vítězili. Největší ruch nastal na cvičišti, když vedoucí žák pustil „draka“. Všichni se snažili přeskočiti při zemi svišticího „draka“ a srdečný smích zazněl, když provaz otočil nohy o pozděného a složil ho do pisku. Dobré pobavení poskytly ovšem žacky při závodech s trakaři a kočárky. Skutečně příjemným překvapením byl „Dětský cirkus“ jak svým odlišným rázem, tak i vzorným provedením. Celé číslo bylo dobře provedeno a správně obsazeno. Všichni žáci vyhověli úplně daným ú-

lohám. Zvláště Vlasta a Zdenka Leciánovy, Jiří Kaďourek a Drahoš Kutálek upoutali prožitým a opravdovým přednesem. Zásululu o úspěchu tohoto čísla mají sestry Petrášová a Buráňková, které s velikou pílí, vytrvalostí a obětavostí tuto pro vesnické prostředí velmi těžkou scénu nacvičily. Radovánky byly ukončeny nejzábavnějšími čísly celého odpoledne. Závody v podlézání a závody v tatínkových botách. Hlučný smích se rozléhal celým dvorem, když ti nejmenší se snažili s největším úsilím, ale nejmenším úspěchem zachránit čest svého družstva, zvláště když každou chvíli někdo místo nohama závodil rukama pro přílišnou váhu spodní části těla, zatíženou tatínkovými botami, nebo když boty nesdílely snahy „závodníků“ co nejrychleji dospětí mety a zůstaly státí na závodisti, zatím co závodník, proti předpisu oděn, řítí se k čáře, když pro nedovolenou rychlost se vrátil a když „vzal nohy na ramena“, doháněl to, co pro trucuující boty zameškal. Byly to opravdu „radovánky“. Děti s celou dní cvičily, což je skutečně těšilo. Byly to radovánky i pro dospělé, neboť mnozí se již dlouho tak od srdce nezasmáli. Po cvičení dostaly děti housky a mléko. Dospělí se pak jistě při hudbě bavili dlouho do večera. Všichni si odnesli pěknou vzpomínku, pobočka kromě morálního zisku i několik stovek čistého výtěžku k splácení dluhu. Mat. Čevela.

Z Veselí nad Mor. Jako jiná léta i letos předvedla jednota ukázkou své celoroční práce a vyspělosti na veřejném cvičení dne 15. června t. r. za četné účasti i okolních jednot. Vystoupení všech cvičících složek bylo zdařilé a návštěva také pěkná. Jest si jen přát, aby ruch v jednotě zakotvený neustal a projevoval se stále usilovněji. Že také v práci ustati nemíníme, toho dokladem jest sportovní odbor jednoty, který se v květnu t. r. ustavil a má se čile k životu. Pracuje spolu s cvičiteiským sborem ve všech dosažitelných oborech sportu, lehké atletice, házené volejbalu, kopané atd. Při tom ovšem není cvičení opomíjeno a povinná cvičení jsou řádně navštěvována. Jako ukázkou i sportovní vyspělosti pořádá jednota dne 14. září t. r. všesportovní den, na který pozvánky již byly rozeslány. Zmínky zasluhuje také tenisový odbor, jehož oba courty jsou po většinu dne obsazeny. Husovy oslavy provedeny se všemi pokrokovými korporacemi zdejší obce společně a to početným průvodem od radnice na Sokolovnu, kde promluvil br. Vítek a po jeho proslovu zapělina hranice za hrání státních hymen. Také dramatický odbor vykonal svou povinnost, ač pro nahodilé překážky, nemoce, odchod ochotníků atd. nemohl se vlastními silami uplatnit. Nezapomněl však na svůj účel a získal aspoň cizí síly pro vystoupení. A tak 6. června viděli jsme Langrovu „Periferii“, provedenou vzdělávacím důstojnickým sborem děl. pl. ve Bzenci a 9. června uskutečněn „veselý večer“ zájezdem členů operety Národního divadla v Brně. Návštěvníci večera uviděli umělce Radiokabaretu, strejčka Křópala a spol. Oba večery se líbily, o čemž svědčil hlučný potlesk naplněného sálu. Nyní jest si jen přát, abychom po prázdninovém odpočinku dali se s novou chutí do práce, již přejí úplného zdaru! H. J.

Moravský Pisek. Chladné a zachmuřené ráno dývalo se na nás 17. července, když jsme vítali první hosty na okrskové cvičení a slavnost otevření naší Sokolovny. Radost z dokončeného díla kalily nám obavy, že finanční výsledek slavnosti nebude úměrný práci a nákladu, který jsme do podniku vložili. Neobávali jsme se ani tak deště, proti němuž jsme byli pojištěni, ale více nás mrzela zima, tato nepřítelka všeho nadšení, dobré nálady a všech výletů. Leč bohové rozpomněli se na naši jednotu, věčnou smílou při všech podnicích pronásledovanou, a nedali dojiti k nejhoršímu. Sborovna, vyzdobená bustou prezidentovou a Tyršovou v rámci květin, hostila dopoledne župní předsednictvo, které tu mělo svou schůzi. O půl 3. hod. seřadil se průvod na silnici za vsí a za zvuku vojenské hudby pět. pl. čís. 3. Jana Žižky z Trocnova prošel celou vsí k Sokolovně. Na terase před Sokolovnou shromáždili se členové župního předsednictva a předsednictva jednoty. Krátkým prolovem, v němž zdůraznil, že Sokolovna byla zbudována obětavostí, prací a nadšením a že jen obětavostí a prací ji uchováme a povedeme jednotu k dalšímu rozkvětu, odevzdal br. jednatel klíč br. starostovi, který prohlásil Sokolovnu za otevřenou a slíbil jménem jednoty, že všichni budeme pod svým

vlastním krovem dvojnásob pracovati ke cti Sokolstva a prospěchu národa a vlasti. Nato pronesl br. Jos. Vítek krátký a jadrný pozdrav jednoty z Uh. Oostrohu, která byla naší mateřskou jednotou, a po něm promluvil slavnostní řečník, župní jednatel br. Al. Cablík. Jeho srdečná slova o úkolech Sokolstva a Sokoloven v národě rozešřivaném politicky vyslechnuta s velikým zájmem a nemáme většího přání, než aby ta krásná slova našla úrodnou půdu v duších posluchačů a byla slyšena u těch občanů, kteří stáli a v přeneseném smyslu slova stojí za ohradou Sokolovny, i u těch našich bratří a sester, kteří nemohou rozešřátí srdce své k účinné lásce a obětavé práci pro myšlenku sokolskou. Pozdrav Č.O.S. tlumočil svým známým, sokolsky prostým a upřímným způsobem br. žup. náčelník Jaroslav Staša. Tím byl akt otevření ukončen a následovalo veřejné cvičení, které bylo nazváno okrskovým, ale ve skutečnosti bylo jen obyčejným veřejným, neboť mnoho jednot se nezúčastnilo vůbec. Cvičilo se celkem dobře, k čemuž jistě přispěla i dobrá hudba i okolnost, že cvičící absolvovali již několik veřejných cvičení. Při prostných mužů prodralo se slunečko úplně z mraků a zářilo již veesele až do večera, jakoby nás chtělo odměnit za všechny dopolední starosti.

Jar. Adamík.

Z Hroznové Lhoty. Dne 20. července 1930 požádala naše pobočka tělocvičnou akademií v zahradě Sokolovny. V průvodu, který vyšel od domu br. starosty, bylo 30 žáků, 51 žaček krojovaných, 4 dorostenci kroj., 16 dorostenek kroj., 10 nekroj., 3 ženy v slavnostním kroji, 38 nekrojovaných, 19 mužů krojovaných, 51 v šatě občanském. Uhrnem 222 osob. Přesně v 15. hod. začalo cvičení, jež zahájeno bylo 23 žačkami se švihadly, načež cvičili 34 žáci s praporky. Po nich následovaly hry 14 žaček z Hroz. Lhoty a 13 žaček z Veselí n. M. Pak nastoupilo 6 dorostenců na prostná a po nich 16 dorostenek rovněž na prostná, jichž se obojí velmi dobře zhostili. Pak cvičilo se na nářadí a to muži na bradlech a hraždě. Po mužích zase dorostenci dorostenky zacvičili s chutí na bradlech. 12 žen a 27 mužů prostnými zakončilo tuto pěknou akademií. Cvičení, které měli rychlý spád, bylo sledováno s velkým zájmem až do konce a výkony byly odměňovány častým hlučným potleskem. Návštěva byla pěkná a dlouho po cvičení nemohli se návštěvníci rozloučiti. O zdar celého podniku měly zásluhu na prvním místě mateřská jednota Veselí n. M. (požádala povinný výlet do Hroz. Lhoty), pak okolní jednoty Lipov, Velká, Strážnice, Hruhá Vrbka a Mor. Písek, které opravdu se sokolským záplem přišly a přispěly svou účastí a pomocí ke zdaru našeho podniku. Prostná cvičení s nevšední ochotou doprovázel na pianině br. Karel Klusák, prof. dlící na prázdninách ve Velké n. Vel. Cvičení i činně zúčastnili se hojně důstojníci, rotmistři a mužstvo dělostřeleckého pluku č. 108 z Hranic, v té době zde dlící na cvičení. Večer pak dobře jsme se bavili při taneční zábavě za doprovodu vojenské hudby děl. pluku č. 108, kteří nezištně a s ochotou za řízení štáb. rotmistra Gaťáka přispěli ke zdaru našeho podniku. Rovněž p. rotmistr Marek svými solovými výstupy nemálo přispěl k živé zábavě. Poznali jsme, že, ačkoliv je nás málo, nestojíme osamoceni, nýbrž že za námi stojí všechno Sokolstvo a s ním sympatisující obecenstvo, což nám je pobídkou k další činnosti.

Nazdar!

Tělocvičná jednota Sokol v Kyjově konala členskou schůzi ve středu 23. července t. r. na rozloučenou se svým dlouholetým členem, bratrem B. Šostkem, jenž odchází do Žďanic, kde ustanoven ředitelem měst. škol. Bratr starosta v proslovu ocenil obětavou, vytrvalou a nezištnou práci br. Šostka pro myšlenku sokolskou. 22 let byl členem naší jednoty, z toho většinu let jako člen výboru, v němž zastával různé funkce nejdéle však funkci vzdělávatele. Hojná byla řada přednášek a proslovů, jež vykonal br. Šostek v jednotě a pobočkách, kterých jsme měli jednoho času 14. Pracoval neúnavně a bez oddechu ve všech odborech jednoty: v pořadatelském, pěveckém, dramatickém, vzdělávacím atd. Práce sokolská byla mu radostnou povinností. Sokolskou přímostí a demokratiem uplatňoval vždy, v životě soukromém i veřejném. Za velkého pohnutí všech přítomných děkuje mu br. starosta za vše, co za 22 let pro jednotu vykonal. — Br. Šostek v odpovědi zdířazuje, že jednotlivce málo by znamenal, kdyby nebylo bratrské spolupráce všech a vzá-

jemného porozumění. V zájmu sokolské myšlenky zdůrazňuje, aby se neza-nášelo do jednoty politikafení. — Pak zapěl pěvecký odbor Sokola „Heslo“ a „Sadaj slinko.“ Br. Churý zazpíval několik národních písní s průvodem klavíru. Br. náčelník vyzval členstvo k hojně účasti na župním sletu v Uh. Hradišti. Br. Mikulčák poutavě a živě vyličil průběh zájezdu na všesokolský slet do Bělehradu. Při družném rozhovoru potrvala pak zdařilá schůze do 11. hod.

Ze Žlutavé. Dne 27. července 1930 konalo se u nás veřejné cvičení, jehož se zúčastnily kromě naší jednoty bratrské jednoty Napajedla, Nová Dědina a Halenkovice. Sraz byl u staveniště nové Sokolovny, jejíž dohotovené základy podávají obraz stavby. Celková účast na průvodu byla 272 (žactvo 52, dorost 89, členstvo 131), z toho krojovaných 153. Hlubokým a tklivým dojmem působilo zastavení celého velkého průvodu u pomníku padlých, kde za zvuků národních hymnů sestra náčelní položila k pomníku krásnou kytici. Četné oko při tomto okamžiku zaslzelo. Před cvičením měl vhodný proslov bratr vzdělavatel. Cvičilo 35 žáků, 14 žaček, 22 dorostenci, 25 dorostenek, 39 mužů a 22 ženy. Provedení všech cviků bylo dobré, zvláště prostná mužů bělehradská vynikala přesností. Zvláštní náš dík náleží bratrské jednotě Napajedla, která největší účasti ke zduaru a lesku naší slavnosti přispěla. Byla to u nás pěkná sokolská slavnost, která přinesla nám značnou mravní posilu a získala nám u mnohých občanů, kteří dosud lhostejně na nás pohlíželi, sympatie.

Jednota Napajedla pořádala své veřejné cvičení v neděli 3. srpna 1930 na známém místě „Bažantnici“, pro podobné podniky jako stvořeném, i když nemá zatím ještě dostatek stínu, když slunce září. Průvod vyšel o 2. hod odpoledne a bylo v něm zařazeno: 31 dorostenců, 36 dorostenek, 22 ženy a 68 mužů ve slavnostním kroji a značný počet žactva. Pořad veřejného cvičení vykazoval 10 čísel, proto nemohli pořadatelé bráti ani ohledu na to, že v místě konal se pohřeb a mnoho občanů se toho zúčastnilo. Začal tudíž pořad cvičení za velké návštěvy obecnosti, kteréž se až během dalšího pořadu ve velkém počtu sem dostavilo. Poklusem nastoupilo 6 mužů v červených trenírkách a vzorně téměř provedlo skladbu „šestka“ a po jejich odchodu nastoupilo 1 družstvo žen na cvičení na kružích, 1 družstvo dorostenců na bradla, 1 družstvo dorostenek rovněž na bradla a 1 dr. žen s dorostenkami na hru „pešek leží“. Na nářadí cvičeno dobře, hra však byla jaksi neživá. Pak nastoupili muži ve dvou družstvech, aby podali ukázky cvičení na spojeném nářadí. Jedno mělo koně na dél, kozu a stůl, druhé spojená bradla, utvořená postavením trojích vedle sebe. Zde podány jednotlivci velmi pěkné sestavy, některé však mohly být kratší a tím byly by získaly. U družstva druhého měl vedoucí dáti záchranu při přemetech. Dobře provedly ženy své kladiny a pak 28 dorostenců rovněž dobře zacvičilo svá prostná bělehradská. Další cvičení mužů na nářadí — na hrazdě, bradlech a stole — bylo dobré, ale přece jenom byli to titíž bratři již po druhé na cvičišti na nářadí a to je trochu mnoho, i když je to sebelepší. Dorostenky zacvičily bělehradská prostná rovněž dobře, ovšem bez nějakého toho záchvěvu se to neobešlo. Ukázky prostého tělocviku předvedli dorostenci a muži — skok o tyči, skok daleký, vrh koule, skok vysoký — a setkalo se toto se značným zájmem obecnosti. Nevím však, jestli bylo třeba zvláštního úboru k tomuto a když už byl, tedy nezapomeňte, bratři, že pro závody v prostém tělocviku jsou předepsány rezné kalhoty nad kolena s červenobílým pasem. A když už jste měli bílé, pak i ten jeden měl mít pás. U skoku o tyči byly podány velmi pěkné výkony, skok vysoký byl slabší. Po odchodu mužů a dorostenců nastoupily ženy na bělehradská prostná a zacvičily je velmi dobře — cvičilo jich 28. Po ženách nastupují muži na prostná (24), při jejich předvádění byla pozornost diváků odvrácena, protože v sousedství se cvičištěm již zkoušeli své umění hráči na odbíjenou — proč nesli cvičiti i tito prostná? Muži měli trochu nejistou paměť, což zejména ve třetím oddílu bylo znatelné. V celku však je provedli dobře. Tím byl pořad tento vyčerpán, i hrála pak družstva jednoty Uh. Hradiště a Napajedla přátelský zápas v odbíjené a tak se do toho zabrala, že zapomněla i na to, že stačí úplně trojí střetnutí. Jednota může být spokojena s výsledkem tohoto veřejného cvičení — cvičicím pak ať je pobídkou k usilovnějšímu snažení za

všestrannou vyspělostí, kteráž příslušníky naše šlechtí i krásí.

Nazdar!

Staša.

Z Luhačovic. Druhá sokolská serenáda. V sobotu 2. srpna o 8. hodině večerní — den před veřejným cvičením — uspořádala těl. jednota „Sokol“ v Luhačovicích serenádu na Lázeňském náměstí. Náměstí i hudební pavilon byly jak obvykle vkusně ozdobeny a slavnostně osvětleny. To už je stará tradice sokolských serenád. Dlouho před 8. hodinou bylo uzavřeno náměstí, rozestaveny pokladny a již bratři a sestry měli plné ruce práce s listky, špendlíky a penězi. Zvláště čile si počínali dorostenky, které šly se vstupenkami i na chodník, na silnici i za řeku, kde jak obyčejně stává mnoho posluchačů, kteří neradi platí. Rázem 8. hodiny zazněl s hudebního pavilonu Vačkářův pochod „Vivat president!“ Po něm byla na pořadu tato čísla: Rozkošný, Svatojanské proudy, předehra: Dvořák, Legenda č. 4; Verdi, Rigoletto, fantazie; Balfe, Cikánka, předehra; Klemm, Fantazie z českých mistrů; Pešta, Večerka, obrázek z kasáren; Leopold Gabrinus, směs národních písní. Někteří návštěvníci promenovali při koncertě, jiní zase na různých místech náměstí, zvláště mezi Janovým domem a I. lázeňskou restaurací, tiše oddávali se požitku z hudebního umění. Koncetovala hudba pěšihou p'uku čís. 17 z Trenčína za řízení p. prap. Ant. Maška. Tě z návštěvníků, kteří si poslechli i první sokolskou serenádu 12. července, při níž koncetovala slovácká hudba z Nivnice u Uh. Brodu, mohli srovnávat výkony obou kapel i celkový ráz obou serenád. Ohňostroj, při němž se pobavili nejen děti a mládež, nýbrž i dospělí, měl na starosti br. Kaška. Návštěva při druhé serenádě byla větší než při první, poněvadž nebyl tak chladný večer jako 12. července. Proto také i finanční úspěch byl větší. — Veřejné cvičení sokolské. Dlouho bylo uvažováno ve schůzi správního výboru „Sokola“, má-li se konati letos veřejné cvičení na letním cvičišti u nové Sokolovny nebo na jiném místě poblíž střediska lázeňského. Posléze bylo rozhodnuto pro letní cvičiště, jež má určité výhody (poměrně dosti malé místo pro cvičení, diváky i stánky, větší vzdálenost od centra lázeňského, proto také menší počet návštěvníků), ale též své výhody: menší náklad při úpravě cvičiště, stavbě tribun i stánků; při nepřiznivém počasí lze celý podnik přeložiti do Sokolovny. Ovšem pro cvičení okrskové nebo župní (snad příštím rokem bude v Luhačovicích uspořádáno) se prostranství u Sokolovny nehodí. — V neděli dopoledne 3. srpna byly konány zkoušky za doprovodu vojenské hudby z Trenčína v sále pro loutkové divadlo v přizemí Sokolovny. Vojenská hudba přilákala mnoho zvědavců do Sokolovny. Zvláště bylo všude mnoho dětí a dorůstající mládeže. — Rušno bylo na cvičišti hned po poledni. Konány poslední přípravy, zvláště naše hospodyňky si vše uchystovaly. Po 2. hodině vyšel průvod od vily Jestřabí v Pražské čtvrti na cvičiště u Sokolovny. O hudební doprovod postarala se místní kapela. Sotvaže průvod došel k Sokolovně a místní hudba přestala hrát, již zazněl s tribuny v koutku nádvoří jako na uvítanou veselý, rázný pochod Trenčinských. Nádvoří pomalu se plnilo; místa na terase, květinami vkusně ozdobené, zaujali pozvaní hosté; hlavní i boční tribuna byly obsazeny téměř úplně; sedadla u silnice asi s polovic; mnoho návštěvníků kupovalo si listky na stání; dětské listky byly úplně rozprodány. Že mnozí lidé zůstali na chodníku před Sokolovnou a „netroufali“ si dále, jest v Luhačovicích — a asi také jinde — zjevem obvyklým. Velmi krásnou podivnou a při tom lacinou, protože jich nic nestála, měli oni milovníci tělesné výchovy, kteří pozorovali celé cvičení z oken i jiných míst domů, stojících za řekou Olšavou. — Po třetí hodině přikročeno k provedení programu. První číslo — cvičení s praporek — předvedli žáci, druhé — cvičení se švihadly — žákyně. Dětem se musí ledacos odpustiti, mnohdy se diváci i srdečně zasmějí některému opozdílci nebo tomu, který — jak se říká — vyšel při cvičení z konceptu. Tak tomu bylo i při našem cvičení. Celkem však nejmladší složky provedly dobře svůj úkol. Třetí číslo: Vágnerová-Vašata, bělohradská prostrná — dorostenky. Čtvrté číslo: Očenášek-Matějovec, bělehradská prostrná — dorostenci. Obě čísla byla pěkně zacvičena, snad přesnější provedení bylo u dorostenek; lehkosti, pružnosti a eleganci jejich pohybů všichni se podívovali. Asi nejzajímavější z celého cvičení byly skupiny na nářadí (5. číslo) a cvičení na nářadí (6. číslo). Skupiny na nářadí: hrazda (muži), bradla (ženy), bradla (dorostenci), kůň (dorostenky), švédská lavice (žáci), kladina (žačky). Cvičení

na nářadí: doskočná bradla (muži, luhačovské družstvo), kůň (dorostenky), hrazda (muži, zlínské družstvo). Oboje — skupiny na nářadí i cvičení na nářadí — bylo sledováno s napjatou pozorností diváků. Pochvalou se neskrbilo. Zvlášť zazněl bouřlivý potlesk, když povedl se některému bratru cvik, vyžadující neobyčejné síly, obratnosti, pružnosti i pozornosti. Nakonec zacvičily ženy bělehradská prostoná od Bergerové-Kalaše a rovněž muži předvedli bělehradská prostoná od Erbena-Görtlera. — Při těchto dvou posledních pozorovali jsme zjev, známý ze všech veřejných cvičení letošního roku: zatím co ženy cvičí hravě, hbitě, přesně, muži dost často nejsou s to, aby provedli naprosto uspokojivě svůj úkol — pro neobyčejnou těžkost těchto prostoných. Za pěknou úroveň našeho veřejného zaslouží si uznání vedoucí bratři a sestry (Kovařík, Kolář, Matulík, Mikulcová, Vokurková, Semelová). Cvičení zúčastnili se i někteří bratři a sestry z Uh. Brodu, Zlína a Pozlovic. — Solvaže po 6 hodině opustila vojenská hudba tribunu, již tu byli zase Luhačovští, kteří pak až do hodin večerních udržovali obecnostvo ve veselé náladě. — Ruský večer. — Sobotu 9 srpna uspořádala těl. jednota „Sokol“ spolu s místní jednotou Čsl. O. L. „Ruský večer“ s pořadem tanečním, hudebním a recitačním. Večirek konal se ve velkém sále Sokolovny při stolovém zařízení. Pět párů bratři a sestry (J. Kolář—Zápecová, Smrtka—Krajičková, Červinka—Fr. Vokurková, Vokurka—B. Vokurková, Fr. Kolář—E. Semelová) zatančilo v bojarských krojích šest ruských společenských tanců. Balalajkový orchestr (bratři Zápeca, J. Kolář, Smrtka, Kovařík a sestry Zápecová, Krajičková, Fr. Vokurková, B. Vokurková, M. Semelová, E. Semelová, Váňová) zahrál čtyři ruské skladby. Bratři z balalajkového orchestru zahráli sami ještě několik písní a pochodů. Největšímu zájmu těšily se ruské tance. Škoda, že netančilo více párů, jak tomu bylo při prvním „Ruském večeru“ 1. března t. r. v sále hotelu „Litovel“, a též škoda, že z různých příčin bylo vyneseno nejpěknější taneční číslo, „Kozáček“. Z recitací slyšeli jsme jen málo. Po vyčerpání programu přišly na řadu fox, tango a valčík. O doprovod se postaralo několik členů „Lázeňské filharmonie“. — Sokolské kino. Nové sokolské kino těší se stále větší oblibě u místního obyvatelstva i u lázeňských hostů. Svědčí o tom veliká návštěva všech představení, jež byla uspořádána v měsíci srpnu.

— ztlkl —

Z Buchlovic. Přehled činnosti za letní měsíce. Dne 29. května t. r. jsme uspořádali za laskavého účinkování pěveckého spolku „Svatopluk“ z Uh. Hradiště pěvecký koncert. Tento koncert svým hodnotným programem, jaký na venkov jenom zřídka kdy pronikne, byl všem účastníkům milým požitkem. Vzpomínka na krásné chvíle, kdy hudba zpěvu povznášela duši a srdce jihlo, bývají provázeny zbožným přáním: „Kdyby opět někdy k nám přišli!“ Na uctění památky mistra J. Husa jsme uspořádali 6. července t. r. veřejnou přednášku na téma: „Život, dílo a smrt M. J. Husa“. Než tu si musíme přiznat, že ty pocity, které na přednášce sdíleli upřímní citelé velkého mistra, nebyly právě nejlepší, neboť přednáškový sál zel téměř prázdnotou. Koho jsme ovšem nejvíce pohřešovali, bylo sokolské členstvo, jehož výbor se usnesl přednášku tu pořádati. Ano, bylo z posluchačů více těch, kteří jsou mimo naše řady. Byly to skutečně trapné pocity a nemilý dojem! Vnučuje se mi maně otázka: jest snad přece pravdou, co napsal letos klerikální list: „Pokrokáři to s Husem v národě prohráli!“ Nutí to k přemýšlení, neboť oni tak soudí podle číselné účasti na jeho oslavách. Nesmíme a nemůžeme to brátí paušálně, poněva ž u nich je na prvním místě zaujatost, která tvoří z komárů velbloudy, ale přece zůstane pravdou, že zásah moderní doby působí i zde. V nynější době je všeobecně zjevná nechuť pro přednášky a k přemýšlení vůbec, zejména u mládeže. Nač se tím zabývají, když z toho nekynou rekordy a není sense. Zato však taneční sály, kde všeti jazz-band, hudba to, která více méně připomíná zvuky zvěřince a skřipot brzděných železničních vagonů, kde uráží estetický cit nejhlupejší výstřelky módních toalet, které mají přečasto zakrytí duševní ubohost, kde odkoukaná gesta a naučené kluzké a mēlké fráze o nicem tvoří podstatnou část t. zv. „zábavy“, tam je přeplněno. Je to doba kultury „Hvězdy“ „Zpravodaje“, „Proudu“ atd., které idealisují prostopášný, byt jepiči život kinohvězd a jiných z bídy neb hlouposti lidské zbohatlých parazitů světa.

soutěže krásy, box, rozmařilý lázeňský život, luxus za každou cenu a dráždivou sensací též. To vše tak svádí k napodobení, když nelze jíti s proudem. „Carpe diem ---“ stalo se heslem dne mladých Kdepak dnes na nás s napodobením ctnosti Husových! A staří? Ti zase vlivem přepolitovaného ovzduší pozbývají zájmu na všem, kde právě nekyne ukojení sobeckých choutek nebo jim stačí filosofování a politika u pivního stolu — ostatně máme přece pokrokový náěr, to znamená samo sebou, že jsme i „ctitelé“ Husovi! Kdo chce ještě více? Jak často by dnes musil říci Hus své: „O, sancta simplicitas!“ Než nechme toho, ale přece se ptám, kde zůstala u potomků husitských úcta k největší postavě našich dějin, k velkému mučedníkovi za pravdu a přesvědčení? Či i tu úctu pohltilo dnešní sobectví, lhostejnost a pohodlí? Jestli jsme přišli až tak daleko, odložme raději čistý štít sokolský, ať není potřísněn! Jaká byla asi radost našich škodolibých nepřátel? A nám bylo tak hořce! Oč lépe bylo asi těm, kteří jeil toho večera raději podívatí se do cirkusu na exotická zvířata, na různé produkce dresury i poslechnouti duchaplné vtipy cirkusových šašků - - -. Inu, to je přece požitek a zábava, bratři, sestry! — Jest to, bratři a sestry, proti srsti, ale budme upřímní! — V neděli 20. července t. r. sehrála u nás bratrská jednota koryčanská divadelní hru o 3 jednáních od J. Hradčanského: „Když štěstí chodí po horách“. Svým vystoupením Koryčanští zapsali se u nás velmi dobře a zavázali si nás k trvalé vděčnosti, vlastně oni jsou dávno našimi věřiteli. Pokud se týká dramatického provedení jmenované veselohry, toto bylo nesporně prvotřídní. Lze o hercích i herečkách skutečně říci, že každý svou úlohu žil. Můžeme jednotě koryčanské blahopřátí, že má ve svém dramatickém odboru tak rutinované herce. Tisiceré díky, Koryčanští! Vaše hra u nás ať je nám vzorem i povzbuzením zároveň v naší chabé divadelní činnosti! — Pokud se týká tělocvičné činnosti, obeslali jsme župní závody mužů, oddíl střední a nižší, obeslali jsme, pokud bylo lze nejvíce, podniky župní a veřejná cvičení okolních jednot. Vlastního veřejného jsme letos nepořádali. — Nazdar!

Hána Václav.

Žeravice. V neděli 31. srpna 1930 konala mladá jednota v Žeravicích své veřejné cvičení. Již průvod, který vyšel od Sokolovny, jak počtem, tak i uspořádáním působil pěkným dojmem, neboť v něm šlo na 180 krojovaných. Prvním číslem na pěkně upraveném cvičišti, ideálně položeném, bylo cvičení žáků s praporky, tvorba to bratra župního náčelníka Jaroslava Staše z Malenovic pro župní slet v Uh. Hradišti. Žáků cvičilo 41, ale cvičení bylo pokaženo několika jednotlivci, kteří neměli býti ke cvičení připuštěni, jelikož tohoto neznali. Za to žákyně, jichž cvičilo protná se švihadly, taktéž tvorbu bratra žup. náčelníka Jaroslava Staše, 56, zhostily se svého úkolu velice čestně. Třetím číslem bylo vystoupení 16 sester a dorostenek žeravských: cvičení s praporky, skladba to sestry Marie Ostreží, okrskové náčelnice ze Bzence, pro vystoupení II. okrsku na župním sletě v Uh. Hradišti s hudbou od bratra Ladislava Krále ze Žeravic — a nutno říci, že toto číslo řadilo se k nejlepším číslům dne. Nato 2 družstva žáků a 1 družstvo žáků vnesla svými hrami veselou náladu mezi obecnost. Dalším číslem bylo cvičení 20 dorostenek — protná bělehradská, která dopadla velmi dobře a lze říci, že nejlépe. Po nich nastoupilo 6 (proč ne více?) dorostenek u bělehradská protná a zacvičily je dobře. Sedmým číslem pořadu bylo cvičení na nářadí: 2 družstva mužů na hrazdě a 1 družstvo dorostenek na bradlech, (kde zůstaly ženy a dorostenky?). Bratři i dorostenky cvičily na nářadí dobře, vynikalo nad průměr družstvo vracovských na hrazdě. 24 žen, jež nastoupily po nářadí, zacvičilo bělehradská protná velice dobře, jako letos téměř všude. Posledním číslem byla protná mužů, určená pro zájezd do Bělehradu, která s úplným zdarem zacvičilo 18 bratří. — Mladá, teprve vloni osamostatnělá jednota v Žeravicích může býti se svým dílem úplně spokojena a jsem přesvědčen, že ty malé nedostatky jako pobíhání cvičících po cvičišti a mezi obecností ve cvičebním úboru, misioně se obecnosti mezi cvičící při cvičení, delší přestávky mezi jednotlivými čísly atd. budou napříště odstraněny přísázejí kázní a přesnějším ohraničením cvičiště.

S-I.

Zařizování jevišť malbu dekorací

v prvotřídním moderním provedení.

Akad. malíř L. MOUCHA ČAKOVICE U PRAHY.

Filiální závod v Uh. Brodčích č. 156.

Opravy jeviště. — Oferty a porady na požádání.

Promítací plátno pro kino, napnuté na rámu a úplně zachovalé, ihned výhodně prodá Sokol v Uh. Hradišti.

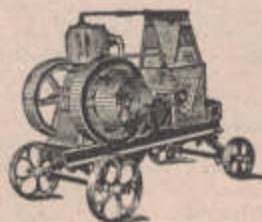
Obsah řídí redakční kruh. — Redakční závěrka 15. každého měsíce. — Vychází měsíčně. — Vydává Sokolská župa Komenského v Kyjově. — Roční předplatné Kč 8.—. — Číslo jednotlivé Kč 1.—. — Za redakci odpovídá a příspěvky přijímá br. Ant. Konečný, prof. obch. akademie v Uh. Hradišti. — Tiskem K. Hylského v Uh. Hradišti. — Administrativní a insertní dotazy vyřizuje knihtiskárna Karla Hylského v Uh. Hradišti. — Povolení používání novinových známek uděleno výnosem ředitelství pošt. a telegr. v Brně č. 44.820/Vl. 13. V. 1920.

Nedostižné benzin. motory

„SLAVIA“

od 2—12 HP

pro živnosti, průmysl
a hospodářství

Bratří Paříkové,

továrna benzinových motorů,
slévárna železa a kovů

Napajedla,
Morava ČSR.

Dostaveníčkem sokolské společnosti jest

restaurace v Sokolovně

(hotel „KORUNA“ v Uherském Hradišti).

Výborná domácí kuchyně. — Přírodní vína.

O návštěvu prosí

JAN HOLUB, restauratér.

Pamatujte na sebe a své milé **úsporami** na dárkové a vkladní knížky

OKRESNÍ ZÁLOŽNY V UHER. BRODĚ!

Šetrnost je matkou svobody! Šetrnosti k blahobytu! Šetření - bohaté koření!

TISKOPISY

spolkové i obchodní, společenské i osobní objednávejte
v knihtiskárně K. Hylského v Uh. Hradišti.

Telefon číslo 142.

C. Neusser, zasílatelství v Uh. Hradišti.

Stěhování patent. nábytkovými vozy.
-- Autostěhování a autodoprava. --

OBCHOD

uhlím, dřívím, vápnem, cement, lepenkou, rákosem
sádrou ve velkém i malém.

Nedostižné

jsou naše vzorné cvičební
úbory značky

Sletové - závodní - přebor

jichž používají téměř již všichni cvičenci-
závodníci pro jejich
bezvadný střih a jakost.

Fach-Sport-Praha

II. ŽITNÁ 40 • TELEFON 338-7-3

Vlastní výroba sokolských krojů.

ADAM PRAHA
KUNRATICE.

Výhodné placení.

Bezpečné
elegantní
tělocvičné
nářadí

s 5letou zárukou.

Vedoucí cenou a jakostí.

ZUBY spravuje, nové **ZUBNÍ TECHNIK**
zhotoví zlaté
chrupy i plomby

BR. STÁŇA INDRÁK,
UH. HRADIŠTĚ

ve vlastním domě proti školám, vedle fotografa Bartoně.